

คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง

เทวินทร์ ทรงประสพ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์
วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

มหาวิทยาลัยพายัพ

พฤษภาคม 2565

คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง

เทวินทร์ ทรงประสพ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์
วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

มหาวิทยาลัยพายัพ

พฤษภาคม 2565

ชื่อเรื่อง: คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีข่าวประเสริฐ
เป็นศูนย์กลาง

ผู้จัดทำ: เทวินทร์ ทรงประสพ

ชื่อปริญญา: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (คริสต์ศาสนศาสตร์)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ศาสตราจารย์ ผศ. ดร.สาธัญญ์ บุญยเกียรติ

วันที่อนุมัติ: 31 มกราคม 2565

สถาบัน: มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ:

1. _____ ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาวรรณ ประสูตร์แสงจันทร์)
2. _____ กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ผศ. ดร.ฟลอเรียน เฟิร์ก)
3. _____ กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ผศ. ดร.สาธัญญ์ บุญยเกียรติ)
4. _____ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกุณี เกรียงชัยพร)

สงวนลิขสิทธิ์ © เทวินทร์ ทรงประสพ
มหาวิทยาลัยพายัพ 2565

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระหัวข้อ คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง สำเร็จได้โดยได้รับความกรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ศาสนาจารย์ ผศ.ดร.สาธัญญ บุนยเกียรติ ที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และได้ชี้แนะในการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้จนสำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณคณะคณาจารย์ และบรรดาเจ้าหน้าที่ทุกท่านของวิทยาลัยพระคริสต์ธรรม แมคกิลวารีทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก และการสนับสนุนด้านต่างๆ โดยเฉพาะ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี รศ.พญ.สุปรียา วงษ์ตระหง่าน และ Stichting Aroon ที่ช่วย สนับสนุนด้านทุนการศึกษาและค่าใช้จ่ายด้านต่างๆ ตลอดการเรียนระดับปริญญาโท

ขอขอบพระคุณพี่น้องสมาชิกในชุมชนอรุณนคร บรรดาผู้ร่วมงานในชาวประเสริฐ ที่ทั้งให้กำลังใจและอธิษฐานเผื่อด้วยความรัก และความเอาใจใส่ โดยเฉพาะอาจารย์จอห์น ดิกสัน ที่ ให้ความกรุณาในการแนะนำเครื่องมือในการค้นคว้า ให้แนวทางในการทำงานวิจัย รวมถึงการพุ่มพัก ด้านชีวิตจิตวิญญาณของผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบคุณเพื่อนๆ นักศึกษาปริญญาโททุกคนที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกันมาอย่าง อุดหนุน มีความหวังใจว่าจะมีโอกาสร่วมรับใช้ด้วยกันอีกครั้งในอนาคต เพื่อขยายแผ่นดินของพระเจ้าให้ กว้างขวางออกไป

ขอขอบพระคุณอีกหลายท่านที่ไม่กล่าวถึง ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มีส่วนในการหนุนใจ ให้คำแนะนำ อธิษฐานเผื่อ และมีส่วนในการถวายสนับสนุนเสมอมา

เทวินทร์ ทรงประสพ

ชื่อเรื่อง:	คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีข่าวประเสริฐ เป็นศูนย์กลาง
ผู้จัดทำ:	นายเทวินทร์ ทรงประสพ
ชื่อปริญญา:	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (คริสต์ศาสนศาสตร์)
อาจารย์ที่ปรึกษา:	ศาสตราจารย์ ผศ.ดร.สาธิต บุญยเกียรติ
วันที่อนุมัติ:	31 มกราคม 2565
สถาบัน:	มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
จำนวนหน้า:	50
คำสำคัญ:	คริสต์ศาสนศาสตร์ ข่าวประเสริฐ ชุมชน

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางที่เหมาะสมกับบริบทสังคมไทยโดยสอดคล้องกับหลักคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์และหลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่นๆ จากการศึกษาบริบทสังคมไทยผ่านแหล่งข้อมูลเอกสารพบว่า การมีโครงสร้างสังคมแบบปัจเจกนิยมเชิงหลวมส่งผลให้คริสเตียนไทยเกิดความเข้าใจข่าวประเสริฐอย่างคลาดเคลื่อนและมีความคาดหวังที่ไม่ถูกต้องในการสร้างคริสตจักรให้เป็นชุมชน กล่าวคือ เป็นเพียงการรวมกลุ่มที่ขับเคลื่อนด้วยผลประโยชน์ของตนเองตอบแทน ทำให้คริสเตียนไทยเข้าร่วมคริสตจักรด้วยการเป็นเพียงผู้บริโภคมกกว่าการเข้าเป็นสมาชิกของชุมชน เมื่อศึกษาหลักคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์ และหลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่นๆ พบว่า พระเจ้าปรารถนาให้ผู้เชื่อทุกคนเข้าร่วมคริสตจักรในฐานะของการเป็นชุมชน เพราะนี่เป็นการออกแบบของพระเจ้าสำหรับผู้เชื่อทุกคน ชุมชนคริสตจักรจึงไม่ใช่เป็นเพียงของแถมแห่งความรอด แต่เป็นเรื่องหลักของแผนการความรอดของพระเจ้า ดังนั้นคริสเตียนจึงควรเข้าร่วมคริสตจักรไม่ใช่เพราะผลประโยชน์ตอบแทน แต่ด้วยความเข้าใจว่านี่คือส่วนหนึ่งที่สำคัญเป็นอย่างมากของความรอด เพราะพระเยซูคริสต์ได้สิ้นพระชนม์เพื่อคริสตจักรของพระองค์

หากคริสเตียนไทยเริ่มต้นจากการเข้าใจข่าวประเสริฐอย่างครบถ้วนและถูกต้องก็จะสามารถจัดรูปแบบคริสตจักรให้เป็นชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางที่เหมาะสมกับบริบทสังคมไทย โดยสอดคล้องกับหลักคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์และหลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่นๆ จนสามารถเป็นพระพรแก่กันและกันทั้งในชุมชนและนอกชุมชน ในที่สุด คริสตจักรจะสามารถถวายพระเกียรติสิริแด่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าได้มากขึ้น

Title: A Christian Theology of the Gospel-Centered Community
Author: Tawin Songprasop
Degree: Master of Arts in Christian Theology
Advisor: Rev. Satanun Boonyakiat (Ph.D.)
Approval Date: 31 January 2022
Institution: Payap University, Chiang Mai, Thailand
Number of Pages: 50
Keywords: Theology, Gospel, Community

ABSTRACT

This independent study was undertaken with the purpose of building a Christian theology of Gospel-centered community that is appropriate to the context of Thai society and in alignment with foundational biblical doctrine and the sound teachings of well-respected Bible teachers. Through the study of the Thai social context from documented information resources, it can be shown that Thailand's loosely individualistic social structure has influenced Thai Christians to develop an understanding of the gospel that is not fully informed, having incorrect expectations regarding the building up of the church as a community. That is, having an understanding of church merely as an association that exists merely to provide personal benefits, leading Thai Christians to attend church as mere consumers rather than active members of a community. Through the study of both foundational biblical doctrines along with the sound teachings of well-respected Bible teachers, we discover that God's desire for all believers is to be gathered into churches which are essentially communities, for that is God's design for all believers. Church community is not merely a 'extra bonus' additional to salvation, but is an essential part of God's plan of salvation. Thus, Christians should join churches, not simply on the basis of seeking personal benefits, but rather with an understanding that this is of central importance to our salvation, Christ Himself having died for His church.

If Thai Christians can begin with a more complete and accurate understanding of the gospel, then they will be able arrive at a form of Church as a Gospel-centered community which is appropriate to the context of Thai society, growing in alignment with both foundational biblical doctrines along with the sound teachings of well-respected Bible teachers, bringing mutual blessing to both those inside and outside the church community. Ultimately this can enable the church to be more and more to the greater glory of our Lord Jesus Christ.

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ	7
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย	7
1.2 โจทย์หรือคำถามวิจัย	11
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	11
1.4 ขอบเขตการวิจัย	11
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	11
1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น	12
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	12
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
2.1 บริบทสังคมไทยในปัจจุบัน	13
2.2 หลักคำสอนจากพระคริสตธรรมคัมภีร์	17
2.3 หลักคำสอนจากผู้เชื่อคนอื่นๆ	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	26
3.1 ศึกษาแหล่งข้อมูลจากเอกสาร	26
3.2. สร้างคริสตศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางในบริบทไทย	28

บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	30
4.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่ได้เป็นชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง.....	31
4.2 ความเข้าใจที่ถูกต้องของการเป็นชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง.....	33
4.3 แนวทางการแก้ปัญหาในบริบทไทยเกี่ยวข้องกับการเป็นชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็น ศูนย์กลาง.....	37
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	40
5.1 สรุปผลการวิจัย	40
5.2 ข้อเสนอแนะ	43
บรรณานุกรม.....	44
ภาคผนวก.....	48
ประวัติผู้จัดทำ	51

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

เนื่องจากผู้วิจัยเป็นคริสเตียนที่เติบโตมาในบริบทวัฒนธรรมไทย ซึ่งหากมองแต่เพียงผิวเผิน พบว่า คนไทยส่วนใหญ่มักจะมีค่านิยมที่อาศัยอยู่รวมตัวกันแบบเป็นสังคม ชุมชน และครอบครัว แต่เมื่อมองให้ลึกกลงไปในโครงสร้างของชุมชนก็จะพบว่า สังคมในแบบไทยๆ นั้นเป็นสังคมที่มีความสัมพันธ์กันแบบหลวมๆ กล่าวคือคนไทยส่วนใหญ่ไม่ได้มารวมตัวกันเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมของทั้งชุมชน แต่รวมตัวกันเพื่อเห็นแก่ผลประโยชน์ของตนเองที่จะได้รับเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จอห์น เอฟ เอ็มบริ (John F. Embree) ที่นิยามสังคมไทยว่าเป็นสังคมโครงสร้างพฤติกรรมรวมตัวแบบปัจเจกนิยมเชิงหลวม ซึ่งหมายถึง กลุ่มการรวมตัวที่แต่ละบุคคลได้ให้ความสำคัญกับความเป็นตัวของตัวเองมากกว่าผลประโยชน์ของชุมชนที่จะได้รับ (Embree, 1950) ส่งผลให้พฤติกรรมของคนไทยในปัจจุบัน มักที่จะทำอะไรก็ตามในฐานะของความเป็นปัจเจกบุคคลก่อนจะคิดถึงผลกระทบที่มีต่อชุมชนที่พวกเขาอยู่อาศัย ซึ่งตรงกับวาทะกรรมที่ว่า “ทำอะไรตามใจคือไทยแท้” ที่ด้านหนึ่งสะท้อนความอิสระเสรีของคนไทย แต่ในอีกด้านหนึ่งก็สะท้อนให้เห็นความไม่มีระเบียบวินัย ไม่เคารพสิทธิของผู้อื่น และไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของตน ไม่ว่าจะฐานะพลเมืองหรือในฐานะอะไรก็ตาม สิ่งเหล่านี้ส่งผลทำให้คนไทยรุ่นใหม่เริ่มมีแนวโน้มในการตัดสินใจที่จะไม่เข้าไปผูกพันตนกับชุมชนใดๆ เลยมากยิ่งขึ้น หรือพวกเขาอาจจะเข้าไปมีส่วนร่วมบ้าง トラาบใดที่ตนเองยังได้รับผลประโยชน์ส่วนตัวอยู่

แม้แต่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่อบุคคลของสังคมไทย ปัจจุบันก็ถูกทำให้แคบลงยิ่งกว่าที่ควรจะเป็น สังเกตจากปัจจุบันซึ่งมีเทคโนโลยีที่ช่วยในการติดต่อสื่อสารที่เรียกว่า สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ทำให้เราสามารถติดต่อกับบุคคลอื่นๆ จากพื้นที่ที่ห่างไกลได้อย่างรวดเร็ว โดยใช้เวลาพยายามหรือค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อย ในสังคมที่มีการสื่อสารที่รวดเร็วฉับไวเช่นนี้ ทำให้เรามีเพื่อนหรือคนที่เรารักผูกพันลดจำนวนลงไปเรื่อยๆ ในปัจจุบัน หากเราจะทำรู้จักคนใหม่ๆ ได้นั้น เรามักจะรู้จักผ่านทางภาพถ่าย หรือข้อความในสื่อสังคมออนไลน์ของพวกเขา ก่อน ซึ่งสิ่งเหล่านั้นอาจจะ เป็นเพียงแค่เศษเสี้ยวหนึ่งของคนเหล่านั้น และนั่นอาจไม่ใช่ตัวตนที่แท้จริงของพวกเขาเลย สิ่งที่น่าเศร้ายิ่งไปกว่านั้น ก็คือ คนไทยในสมัยปัจจุบันหลายๆ คนเริ่มจะมีความพึงพอใจในความสัมพันธ์แบบ

นี้ จนเริ่มไม่อยากจะออกไปอุทิศตนเพื่อผู้อื่น หรือแสวงหาชุมชนที่จะผูกพันตนภายนอกโลกสื่อสังคมออนไลน์อีกต่อไปแล้ว

วัฒนธรรมสังคมแบบการเป็นปัจเจกเชิงหลวมนั้น ช่างตรงกันข้ามกันกับหลักคำสอนจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ซึ่งเป็นหลักการในการดำเนินชีวิตของคริสเตียน พระคริสตธรรมคัมภีร์มีเนื้อหาที่กล่าวถึงชีวิตใหม่ในพระเยซู คือการที่ไม่เอาตนเองเป็นศูนย์กลางในการดำเนินชีวิต แต่นำข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์เข้ามาเป็นศูนย์กลางของการดำเนินชีวิตส่วนตัว (ลก. 9:23) และชีวิตในชุมชนของพระองค์ คือ “คริสตจักร” ด้วย และจากภาพรวมของประวัติศาสตร์แห่งความรอดพบว่าพระเจ้าไม่ได้ประทานพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นเพียงข้อความผ่านทางข้อความมาถึงมนุษย์เท่านั้น แต่ในทางกลับกัน พระเจ้าได้เสด็จมาในสภาพของเนื้อหนัง คือ พระองค์เสด็จลงมารับสภาพเป็นมนุษย์ (ฟป. 2:7) เพื่อพระองค์จะทรงสามารถร่วมสามัคคีธรรมกับมนุษย์ชาติในฐานะของมนุษย์ที่ผูกพันตนและอุทิศตนในชุมชน จนกลายเป็นคนที่สนิทสนมในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งแผนการนี้สำเร็จได้อย่างครบถ้วนแล้วใน “พระเยซูคริสต์” โดยการที่พระองค์ทรงดำเนินชีวิตท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง ทรงสิ้นพระชนม์ ทรงเป็นขึ้นจากความตาย และในบัดนี้ พระวิญญูณบริสุทธิของพระองค์ก็สถิตอยู่ภายในผู้เชื่อทุกคนเสมอ เพื่อทุกคนที่เชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์จะได้รับความรอด รวมถึงการเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในชุมชนแห่งความเชื่อ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการทรงสร้างใหม่โดยพระคุณของพระเจ้า

มีสิ่งที่สะท้อนความขัดแย้งของวัฒนธรรมไทยต่อข่าวประเสริฐของพระเยซูเกี่ยวกับเรื่องชุมชนที่ไม่สอดคล้องกับภาพที่เปิดเผยในพระคัมภีร์อีกสิ่งหนึ่ง ก็คือ หากมีคำว่า “คริสตจักร” ได้ปรากฏขึ้นในการสนทนาเมื่อไหร่ สิ่งแรกที่คริสเตียนไทยมักจะหมายความถึงก็คือ ตัวอาคารสถานที่หรือสิ่งปลูกสร้าง ที่เราเรียกกันว่า “โบสถ์” อาจเป็นเพราะเนื่องมาจากแนวความคิดที่ว่า คริสตจักรเป็นเพียงสถานที่จำเพาะซึ่งบรรดาคริสเตียนจำเป็นต้องไปรวมตัวเพื่อชุมนุมกันในวันอาทิตย์ และด้วยเหตุผลนี้ จึงทำให้คริสเตียนไทยยากที่เราจะพบความจริงที่ว่า พระเจ้าไม่ได้ทรงเรียกคริสเตียนให้ไปร่วมนมัสการกันที่โบสถ์เท่านั้น แต่ทรงเรียกคริสเตียนทุกคนให้เป็นชุมชนเดียวกันได้ในทุกที่ และในทุกเวลาเท่าที่จะเป็นไปได้ในความจำกัดของมนุษย์ เพราะว่าการเป็นชุมชนที่สนิทสนมกันจนเป็นคนในครอบครัวเดียวกันนั้นเป็นธรรมชาติของชีวิตใหม่ที่ได้รับในพระเยซูคริสต์ด้วย (อฟ. 2:15-19)

แม้คริสตจักรเป็นชุมชนของกลุ่มผู้ที่เชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ ไม่ใช่โบสถ์ที่หมายถึงตัวอาคารสถานที่ แต่การค้นคว้าและสร้างคริสตศาสนศาสตร์ในครั้งนี้ไม่ได้มีความตั้งใจที่จะสรุปว่าการประชุมร่วมกันในอาคารโบสถ์นั้นไม่มีความสำคัญอีกต่อไป แต่มีความปรารถนาที่จะขยายความจริงอีกมุมมองหนึ่งที่คริสตจักรอาจจะหลงลืมไป นั่นคือคริสตจักรคือ “ชุมชน” และชุมชนนี้จะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าได้ก็ต่อเมื่อ “ชุมชนมีข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลาง” แล้วเท่านั้น ทั้งสองสิ่งนี้เป็นความเป็นจริงได้รวมกันเป็นหนึ่งความหมาย ซึ่งหมายถึง การที่พระเจ้าได้ทรงรวบรวมบรรดาคนที่เชื่อวางใจในข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ไว้ในชุมชนเดียวกัน มีเป้าหมายเดียวกัน และมีวัตถุประสงค์เดียวกัน คือเราผู้เชื่อทุกคนนั้นเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระเยซูคริสต์ที่จะร่วมกัน

ถวายเกียรติแด่พระองค์ซึ่งเป็นศิระษะของคริสตจักรนั้น (อฟ. 4:15) และนี่หมายความว่า บรรดาผู้ที่เชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ทุกคนควรรวมตัวกันเป็นชุมชนเพื่อทำให้วัตถุประสงค์ที่ยิ่งใหญ่นี้สำเร็จร่วมกัน

หากคริสเตียนไทยยังไม่เข้าใจถึงความหมายที่ว่า ความรอด ไม่ใช่เพียงการที่พระเจ้าทรงช่วยกู้พวกเขาให้พ้นจากการพิพากษาเท่านั้น แต่เพื่อให้เข้าสู่ชุมชนใหม่ของพระองค์ด้วย พวกเขา ก็อาจจะมีแนวคิดที่ไม่ให้ความสำคัญในการเข้าร่วมกับชุมชนใหม่นี้ เพราะเพียงมองว่าเป็นแค่ของแถมแห่งข่าวประเสริฐ และเมื่อศึกษาเพิ่มเติมจากวรรณกรรมคริสเตียนในภาษาไทยในหลายๆ เล่ม พบว่ามีเพียงหนังสือรวมถึงงานวิจัยที่พูดถึงคริสตจักรในแง่ของการเป็นชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางอยู่เพียงไม่กี่เล่มเท่านั้น ซึ่งส่วนมากของวรรณกรรมคริสเตียนและงานวิจัยเหล่านี้ มักจะกล่าวถึงคริสตจักรในแง่ของการรวมตัวกันเพื่อมีเป้าหมายในการร่วมกันกระทำศาสนพิธีหรือทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันมากกว่า ยกตัวอย่างเช่น การร้องเพลง การฟังเทศนา การถวายทรัพย์ หรือการมาประชุมกัน เป็นต้น ราวกับว่าสิ่งเหล่านี้เป็นศูนย์กลางของคริสตจักรแทนที่จะเป็นข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ไปเสียแล้ว

ตัวอย่างหนึ่งของแนวความคิดในเรื่องนี้มาจากบทความเรื่อง คริสตจักรท้องถิ่นแบบพระคัมภีร์ใหม่คืออะไร? คำอธิบายที่ง่าย ๆ จากพระคัมภีร์เกี่ยวกับคริสตจักร ผู้เขียนได้อธิบายข้อความหนึ่งที่มาจาก หนังสือกิจการ 2:41 กล่าวว่า “คนทั้งหลายที่รับคำของเปโตรด้วยความยินดีก็รับบัพติศมา ในวันนั้นมีคนเข้าเป็นสาวกเพิ่มอีกประมาณสามพันคน” iva คริสตจักรที่แท้จริงนั้นจำเป็นต้องมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ (1) ต้องมีความรอด และ (2) ต้องรับบัพติศมา (ซาร์เจนท์, 1978) การกล่าวแบบนี้เป็นการเน้นถึงความเข้าใจต่อคริสตจักรในรูปแบบความเข้าใจของสังคมในยุคปัจจุบันมากกว่าจะเป็นความเข้าใจถึงบริบทของผู้รับจดหมายในเวลานั้น แต่เมื่อพิจารณาบริบทเบื้องหลังของข้อความนี้แล้ว ก็ควรจะตีความได้ว่า การที่ผู้เขียนได้เน้นถึงถ้อยคำของเปโตรนั้นก็เพราะถ้อยคำของท่านนั้นเป็นถ้อยคำของ “อัครทูต” ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ประกาศข่าวประเสริฐจากพระเยซูคริสต์โดยตรง ซึ่งโดยถ้อยคำของอัครทูตนี้ได้กลายเป็นการวางรากฐานของคริสตจักรยุคแรกในเวลาต่อมา ก่อนที่พระคัมภีร์ทั้งเล่มจะเขียนเสร็จสมบูรณ์ ซึ่งการตีความแบบนี้จะมีความสมเหตุสมผลมาก และประเด็นเรื่องของการรับบัพติศมาในเวลานั้นก็ไม่ใช่เรื่องของพิธีกรรมเพื่อช่วยให้ใครได้รับความรอดแต่อย่างใด แต่เป็นการสะท้อนสัญลักษณ์ของชุมชนของพระเจ้าในเวลานั้นที่จะยอมรับคนทุกประเภท ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นคนยิว คนต่างชาติ ทาส ไท ผู้หญิง เด็ก คนพิการ หรือใครก็ตาม เมื่อเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์แล้ว พวกเขา ก็สามารถเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชุมชนแห่งการเป็นประชากรของพระเจ้าได้เช่นเดียวกัน

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด จึงพอสรุปความได้ว่า ความรอดคือ “การทรงไถ่มนุษย์ที่เป็นคนบาปเข้าไปมีส่วนร่วมในชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางร่วมกับผู้เชื่อคนอื่น” ดังนั้น การที่คริสเตียนไทยยังไม่เข้าใจภาพของความรอดที่ไม่ครบถ้วนนี้ อาจส่งผลกระทบต่อ

มีความคิดที่ว่า การติดสนิทกับพระเจ้า โดยการอธิษฐาน อ่านพระคัมภีร์ หรือเผ่าเดี่ยวนั้นก็น่าจะเป็นเพียงพอสำหรับชีวิตแห่งความรอดแล้ว สอดคล้องกับงานวิจัยในคริสต์ศาสนาของ เอสเธอร์ เวคแมน และอิกนุส พล ดวงนภา เรื่อง *ชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ สังกัดคริสตจักรภาคที่ 1 สภาคริสตจักรในประเทศไทย* (เวคแมน และ ดวงนภา, 2556) ที่สรุปความได้ว่า คริสตจักรเป็นชุมชนของผู้คนที่มีความเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ พวกเขามีประสบการณ์และชีวิตที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงจากพระองค์จนกลายเป็นชุมชนที่เล็งดูจิตวิญญาณ และให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน เพื่อให้แต่ละคนเจริญเติบโตจนเป็นเหมือนกับพระเยซูคริสต์มากขึ้นได้ในทุกๆ วัน ทั้งหมดนี้ส่งผลให้พวกเขาเกิดผลตามพระประสงค์นิรันดร์ของพระเจ้าได้ หากการขับเคลื่อนชีวิตและการทำพันธกิจคริสตจักรไปในทิศทางที่ถูกต้อก็ย่อมส่งผลต่อการเจริญเติบโต และความเข้มแข็งของคริสตจักรด้วย ทั้งมีผลกระทบในทางตรงและทางอ้อมต่อชุมชนที่คริสตจักรตั้งอยู่นั้น แต่หากคริสตจักรท้องถิ่นขับเคลื่อนชีวิตและทำพันธกิจไปในทิศทางที่ไม่ถูกต้อง ก็ย่อมก่อให้เกิดการหยุดชะงักในการเจริญเติบโตในฝ่ายวิญญาณ ปราศจากความเข้มแข็ง และไม่สามารถที่จะเกิดผลได้ อีกทั้งผู้คนในชุมชนคริสตจักรก็ไม่สามารถรับการเสริมสร้างชีวิตให้มีจิตวิญญาณที่มีคุณภาพอีกด้วย

คริสตจักรจึงต้องเป็นชุมชนที่ต้องมีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง ความเข้าใจในเรื่องนี้ อย่างชัดเจนก็จะขจัดทัศนคติที่ว่า การมาร่วมสามัคคีธรรมกับชุมชนคริสเตียนนั้นไม่มีความสำคัญออกไป หรือจะเข้าร่วมคริสตจักรเฉพาะตอนที่ปัญหาเท่านั้น ทัศนคติแบบนี้ทำให้คริสตจักรไม่ต่างอะไรเลยกับสถานีจ่ายน้ำมัน ที่ตราใบหากพาหนะขับขี่ยังมีน้ำมันอยู่ สถานีจ่ายน้ำมันนั้นก็สำคัญอะไรใดๆ ต้องรอให้ถึงตอนที่พาหนะน้ำมันใกล้จะหมดถึงแล้วจึงจะค่อยมาเติม และยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบันที่บรรดาคริสเตียนได้ผลกระทบจากการระบาดของ “โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา” (COVID-19) ทำให้ไม่สามารถพบกันแบบหน้าต่อหน้าได้อย่างปกติ สิ่งนี้ได้บีบบังคับทางอ้อมให้บรรดาคริสเตียนเริ่มใช้เวลาส่วนมากไปกับ “สื่อสังคมออนไลน์” (Social media) เพราะเมื่อพวกเขาเข้าไปในโลกของสื่อสังคมออนไลน์ก็สามารถพบกับทุกสิ่งที่ต้องการที่จะทราบได้ทั้งหมด ประกอบกับการที่มีการถ่ายทอดสดการนมัสการของคริสตจักรที่ได้มีบันทึกไว้บนช่องทางต่างๆ ในสื่อสังคมออนไลน์นั้น ทำให้คริสเตียนสามารถเข้าถึงการประจูนนมัสการได้ทุกเมื่อที่พวกเขาต้องการ ไม่นานพฤติกรรมแบบนี้ อาจจะทำให้ก่อเกิดคำถามต่อไปว่า “หากเป็นแบบนี้แล้ว ทำไมจึงต้องไปโบสถ์อีกเล่า?” ในเมื่ออยู่บ้านหรือที่ไหนก็ตามก็ยังสามารถรับชมการนมัสการในรูปแบบสังคมออนไลน์ได้

แม้การรวมตัวกันเป็นชุมชนของคริสตจักรนั้นไม่ได้เป็นเรื่องง่ายอีกต่อไป ภายใต้สภาพเงื่อนไขของสภาพวัฒนธรรมไทยหรือในสภาวะโรคระบาดนี้ และการเข้ามาของสื่อสังคมออนไลน์ที่เริ่มมีบทบาทเป็นอย่างมากต่อคริสตจักรในปัจจุบัน แต่การสร้างชุมชนของคริสเตียนก็ไม่ได้เป็นเพียงหน้าที่ หนึ่งสิ่งนี้ควรเป็นธรรมชาติใหม่ของวิถีชีวิตของคริสเตียน ตามที่หนังสือ *Total Church* (ภาพที่ครบถ้วนของคริสตจักร) (Chester & Timmis, 2007) ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างข่าวประเสริฐและคริสตจักรว่า ทั้งสองสิ่งเป็นเรื่องเดียวกันอย่างแยกไม่ออก ดังนั้น

ข่าวประเสริฐจึงควรเป็นศูนย์กลางและเป้าหมายของชุมชนคริสตจักรด้วย แต่การนำมาใช้ส่วนมากในหนังสือเล่มนี้ยังอยู่บนพื้นฐานวัฒนธรรมของคริสเตียนในฝั่งตะวันตก จึงทำให้การนำมาใช้ในบริบทของคริสเตียนไทยอาจจะดูห่างตัวไปมากพอสมควร และไม่ใช่คริสเตียนไทยทุกคนจะมีความเข้าใจว่าผู้เชื่อทุกคนควรใช้ชีวิตในชุมชนให้สอดคล้องกับเนื้อหาของข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ หรือมีวิธีการใดที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยของเราบ้าง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความปรารถนาในการสร้างคริสตศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางขึ้น เพื่อนำประโยชน์จากการวิจัยนี้ไปสู่คริสตจักรที่กำลังประสบปัญหาในเรื่องนี้อยู่ และเพื่อขับเคลื่อนชุมชนคริสตจักรด้วยข่าวประเสริฐ ไม่ใช่ด้วยตัวปัจเจกบุคคล กิจกรรมเทคโนโลยี หรือด้วยพิธีกรรมก็ตาม ซึ่งเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระคริสต์ได้มากขึ้น

1.2 โจทย์หรือคำถามวิจัย

มุ่งเน้นที่การศึกษาความหมายของชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง ผ่านหลักคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์ คำสอนของผู้เชื่อคนอื่นๆ และบริบทสังคมไทยในปัจจุบัน เพื่อสร้างคริสตศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางที่เหมาะสมกับบริบทไทยและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันของคริสตจักรในประเทศไทยด้วย

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อสร้างคริสตศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางในบริบทสังคมไทย

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาคริสตศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางโดยทำการวิจัยเอกสาร

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

มีคริสตศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางในบริบทสังคมไทย

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

ข้อความโดยตรงจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่ถูกนำมาอ้างในงานวิจัยทั้งหมด อ้างอิงมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ ฉบับมาตรฐาน 2011

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาครั้งนี้จะให้คำนิยาม 3 คำ

คริสต์ศาสนศาสตร์ คือ ความพยายามของผู้เชื่อในการแสวงหาหลักคำสอน แนวทางการดำเนินชีวิต และแนวทางในการทำพันธกิจที่สอดคล้องกับความจริงของพระเจ้า และเหมาะสมกับบริบทของตนเอง (สาธัญญ, 2017)

ข่าวประเสริฐ คือ ข่าวดีที่สุดผ่านทางเรื่องราวของพระเยซู ซึ่งสำเร็จตามพระสัญญาของพระเจ้าในพระคัมภีร์เดิม ผ่านทางชีวิตของพระเยซูคริสต์ตั้งแต่บังเกิดจนทรงเป็นขึ้นจากความตาย ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนที่เชื่อวางใจในพระองค์ได้รับการรอดพ้นจากการพิพากษา กลับมาเป็นประชากรของพระองค์และเข้าสู่ชุมชนของพระองค์อีกครั้ง เพื่อได้รับการสร้างชีวิตใหม่ให้เป็นเหมือนกับพระเยซู และถวายพระเกียรติแด่พระองค์มากขึ้น

ชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง คือ ชุมชนผู้ที่เชื่อวางใจในข่าวดีของพระเยซู ซึ่งเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า คริสตจักร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากหัวข้อการค้นคว้าอิสระ คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง ผู้วิจัยได้ค้นคว้าจากเอกสาร และข้อมูลจากหลายๆ แหล่งที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางในการสร้างคริสตศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง ที่เหมาะสมกับบริบทสังคมไทยในปัจจุบัน โดยที่อาศัยแนวทางในการสร้างคริสตศาสนศาสตร์ตามหลักการของ สแตนเลย์ เจ เกรนซ์ (Stanley J. Grenz) (Grenz, 2000) ที่ถูกนำมาอ้างอิงถึงในหนังสือ คริสต์ศาสนศาสตร์ใกล้ตัว: มุมมองใหม่ โดยสารัญญ บุญเกียรติ ที่นำเสนอว่า คริสต์ศาสนศาสตร์ที่ได้นั้นต้องอาศัยแหล่งข้อมูลสำคัญอย่างน้อย 3 แหล่ง คือ (1) บริบทสังคมในปัจจุบัน (2) หลักคำสอนจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ (3) หลักคำสอนจากผู้เชื่อคนอื่นๆ ซึ่งเนื้อหาของบทนี้มีหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 บริบทสังคมไทยปัจจุบัน

2.1.1 ทำไมคริสตจักรต้องเป็นชุมชน

2.1.2 ทำไมชุมชนต้องมีชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง

2.2 หลักคำสอนจากพระคริสตธรรมคัมภีร์

2.2.1 ทำไมคริสตจักรต้องเป็นชุมชน

2.2.2 ทำไมชุมชนต้องมีชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง

2.3 หลักคำสอนจากผู้เชื่อคนอื่นๆ

2.3.1 ทำไมคริสตจักรต้องเป็นชุมชน

2.3.2 ทำไมชุมชนต้องมีชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง

2.1 บริบทสังคมไทยในปัจจุบัน

2.1.1 ทำไมคริสตจักรต้องเป็นชุมชน

จากงานวิจัยของ จอห์น เอฟ เอ็มบรี หัวข้อเรื่อง *Thailand - A loosely structured social system* (ระบบสังคมไทยที่มีโครงสร้างแบบปัจเจกนิยมเชิงหลวม) ที่มีการศึกษา ระบบสังคม เหตุผล และวิธีการที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางสังคม โดยสังเกตจากพฤติกรรมเฉพาะ และลักษณะนิสัยทั่วไปของบรรดาผู้คนในสังคม ซึ่งนอกจากจะสะท้อนพฤติกรรม

ส่วนบุคคลที่สัมพันธ์กับสังคมแล้ว ยังสามารถใช้เป็นตัวชี้วัดพฤติกรรมในระดับชาติได้อีกด้วย เอ็มบริสรุปผลว่า สังคมไทยมีลักษณะทางวัฒนธรรมที่สะท้อนระบบสังคมโครงสร้างแบบปัจเจกนิยมเชิงหลวม กล่าวคือ พวกเขาให้ความสำคัญกับตัวเองมาก ไร้ระเบียบวินัย ไม่เคารพกฎหมาย และขาดความอดทนอดกลั้น (Embree, 1950) และคือการทำที่บุคคลแต่ละบุคคลได้ให้ความสำคัญกับความเป็นตัวของตัวเองมากกว่าผลประโยชน์ของชุมชนที่จะได้รับ วัฒนธรรมแบบนี้จึงมีอิทธิพลต่อการสื่อสารและวิธีการเข้าสังคมของคนไทยเป็นอย่างมาก คนไทยให้ความสำคัญกับความสามัคคี และความเห็นพ้องก็จริง แต่คนไทยก็มักจะจ้องรักภักดีต่อกลุ่มก็เพื่อเพียงแลกเปลี่ยนกับผลประโยชน์และการปกป้องด้วยเช่นกัน เนื่องจากคนไทยมีความเห็นแก่ตัวและขาดจิตสำนึกสาธารณะ แต่ก็ยังมีพฤติกรรมความร่วมมือกับผู้อื่นแม้จะจำกัดเฉพาะญาติมิตร คนสนิท หรือกลุ่มเพื่อนก็ตาม แต่คนไทยแต่ละคนจะมองว่าตนยังเป็นส่วนหนึ่งของสังคมอยู่ ส่วนพฤติกรรมต่างๆ จะถูกกำหนด หรือขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ที่จะได้รับ แนวคิด และการกระทำของผู้อื่นด้วย (Markus, 1991)

แม้คนไทยจะที่เน้นไปที่เรื่องความสัมพันธ์กับผู้อื่นในรูปแบบของสมาชิกในครอบครัวสังเกตได้จากการที่คนไทยมักจะใช้คำเรียกรรนามของคนในครอบครัวกับบุคคลภายนอก ยกตัวอย่างเช่น คำสรรพนาม พี่ น้อง ลุง ป้า น้า หรืออา เป็นต้น (สุภาพร และ พัชรินทร์, 2017) แต่การใช้ชีวิตของคนไทยในปัจจุบันนั้นกลับขัดแย้งกับพฤติกรรมนั้นเป็นอย่างมาก แทนที่พวกเขาจะเข้ามาเยี่ยมเยียน พุดคุย หรือถามไถ่สารทุกข์สุกดิบกับเพื่อนบ้านให้เป็นเหมือนดังคนที่เป็ญาติพี่น้องกันอย่างแท้จริง แต่บ่อยครั้งคนไทยกลับใช้เวลาส่วนมากอยู่ภายในบ้าน หรือในที่พักอาศัยของพวกเขา และล้อมด้วยรั้วด้วยกำแพงแห่งความเป็นส่วนตัวไว้โดยรอบ คนไทยหลายคนจึงเลือกที่จะรับประทานอาหารเพียงคนเดียวเกือบแทบจะทุกมื้อ แทนที่จะใช้มื้ออาหารนั้นในการสร้างสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัวหรือกับผู้คนในชุมชนรอบตัว

แต่ในความสันโดษที่กำลังแผ่ขยายอยู่นั้น คนไทยก็ยังมีความต้องการที่จะเชื่อมต่ออย่างไม่รู้จักพอเช่นกันในโลกของสื่อสังคมออนไลน์ จนหลายครั้ง พวกเขาเริ่มหยุดที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ในโลกจริง และเอื้อมนิ้วไปสัมผัสที่โทรศัพท์มือถือแทน เพื่อที่จะรู้เรื่องของเพื่อนฝูงในสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งการติดต่อกับบุคคลอื่นๆ จากพื้นที่ที่ห่างไกลได้อย่างรวดเร็วโดยใช้ความพยายามหรือค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อยนั้น ทำให้พวกเขามีเพื่อนฝูงหรือคนที่พวกเขาารู้สึกผูกพันเป็นคนในชุมชนเดียวกันลดน้อยลงไปเรื่อยๆ และพฤติกรรมแบบนี้ก็กลับกลายเป็นเรื่องปกติโดยทั่วไปของคนไทยส่วนมากไปเสียแล้ว คือการที่ไม่ให้สนใจผู้คนมากมายที่อยู่รอบกาย หรือรอบๆ ข้างในสังคมเท่ากับเพื่อนฝูงที่มีอยู่ในสื่อสังคมออนไลน์

แน่นอนว่าไม่ใช่เพียงคนไทยเท่านั้น หากแต่เป็นผู้คนทั่วโลกที่กำลังอาศัยอยู่ในช่วงเวลาแห่งประวัติศาสตร์โลกที่มนุษย์สามารถเชื่อมต่อถึงกันได้ง่ายมากที่สุด ด้วยการสัมผัสลงบนหน้าจอโทรศัพท์มือถือเพียงครั้งเดียว แต่ก็กลับเป็นช่วงเวลาเดียวกันที่มนุษย์นั้นโดดเดี่ยวมากกว่าที่เคยเป็นมาด้วยเช่นกัน การเข้ามาของสื่อสังคมออนไลน์ทำให้สามารถพุดคุยกับใครบางคนได้โดยไม่

ต้องอยู่ในสถานที่เดียวกันด้วยก็ได้ และเรายังสามารถส่งข้อความใครซักคนโดยแทบไม่เคยได้ยินเสียงของบุคคลนั้นเลย เราเชื่อมโยงผสานกันอย่างต่อเนื่องผ่านทาง แอปพลิเคชัน (Application) ต่างๆ บนโทรศัพท์มือถือ เทคโนโลยีเหล่านี้ทำให้การสื่อสารเป็นเรื่องง่ายจนมนุษย์ทั่วโลกเริ่มยึดติดกับความสะดวกสบายนี้ จึงเป็นเรื่องที่น่าเศร้า ที่ถึงแม้เราจะมีเทคโนโลยีที่น่าทึ่งเหล่านี้อยู่ในมือ แต่ก็กลับทำให้เรายากที่จะสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ด้วยกันมากกว่าที่เคย เพื่อจะเป็นสังคม ชุมชน และครอบครัวเดียวกันอย่างแท้จริง

ความก้าวหน้าเหล่านี้ แม้ว่าจะไม่ได้เป็นสิ่งที่ไม่ดีในตัวของมันเอง แต่ก็มีศักยภาพมากพอที่จะนำมนุษย์ไปสู่การพึ่งพาตนเองมากยิ่งขึ้นในโลกเสมือนจริงนี้ จนหลายคนอาจเริ่มมีความเชื่อที่ว่าสื่อสังคมออนไลน์สามารถให้ทุกอย่างทุกอย่างที่ต้องการได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนในเบื้องต้น แต่แท้จริงแล้ว การใช้สื่อสังคมออนไลน์เพียงทางเดียวจะนำมาซึ่งล้มเหลวในการสร้างชุมชนที่ยั่งยืน เพราะความมนุษย์จะไม่สามารถพัฒนาสายสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับบุคคลอื่นได้เลย หากพวกเขายังใช้เวลามากเกินไปในการก้มหน้าก้มตาอ่าน โพสต์ (Post) หรือ อัปเดต (Update) จากเพื่อนฝูงในสื่อสังคมออนไลน์ แต่ในทางกลับกัน ยิ่งใช้เวลาในสื่อสังคมออนไลน์มากเท่าไร ก็ยิ่งเริ่มเปรียบเทียบตัวตนของเราหรือสิ่งที่เรารักกับผู้อื่น จนเริ่มตระหนักว่าทุกคนนั้นต่างก็มีชีวิตที่ดีกว่าเรา ซึ่งสิ่งนี้กลับกลายเป็นการแข่งขันมากกว่าการสร้างสัมพันธ์ สื่อสังคมออนไลน์อาจจะสนองต่อความเหงาของมนุษย์ได้ก็จริง แต่ก็ได้เพียงแค่วิวัฒนาการเท่านั้น มนุษย์ยังคงต้องการชุมชนที่จะเติมหัวใจให้เต็มอยู่เสมอ เพราะการอยู่ร่วมกันเป็นชุมชนนั้นเป็นการออกแบบของพระเจ้าให้กับมนุษย์ทุกคน

2.1.2 ทำไมชุมชนต้องมีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง

สังคมไทยที่เป็นแบบปัจเจกนิยมเชิงหลวม เป็นวิถีชีวิตที่ตรงกันข้ามกับวิถีชีวิตใหม่ของผู้ที่เชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ เพราะวิถีชีวิตคริสเตียนนั้นได้รับอิทธิพล และรากฐานมาจากคำสอนจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่ว่า ชีวิตใหม่ในพระเยซูนั้นไม่ใช่ว่าเอาตนเองเป็นศูนย์กลางในการดำเนินชีวิต แต่เป็นข่าวประเสริฐของพระองค์เข้ามาทดแทนศูนย์กลางอื่นๆ นั้น

รจนา ประกายนธ์ กล่าวถึงลักษณะทางวัฒนธรรมว่าเป็นสังคมแบบระบบโครงสร้างสังคมแบบปัจเจกนิยมเชิงหลวม กล่าวคือ การขาดความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่มีจิตสำนึกในหน้าที่พลเมือง ไม่มีความเสมอต้นเสมอปลาย และไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจนมีคำพูดที่ติดปากว่า “กฎหมายไว้แหก” การบังคับใช้กฎหมายไม่เสมอภาค เมื่อใช้กับผู้มีอำนาจหรือสถานะสูงกว่าก็มักมีการผ่อนปรน ในกรณีที่บุคคลต้องรับผิดชอบต่อความผิด การปฏิบัติจะขึ้นอยู่กับความพึงพอใจส่วนบุคคลมากกว่าหลักเกณฑ์หรือแรงกดดันทางสังคม (Rojjanaprapayon, 1997) คนไทยส่วนมากจึงมักจะนิยมเอาตนเองเป็นศูนย์กลาง พวกเขาชอบทำตามใจตนเอง ไม่ตรงต่อเวลา ชอบเปลี่ยนแปลงตามกระแส

ฟุ่มเฟือยกับค่าใช้จ่ายต่างๆ ไม่มีจิตสาธารณะ ขี้เกียจ เห็นแก่ตัว และขาดซึ่งความอดทน ระบบสังคม โครงสร้างแบบปัจเจกนิยมเชิงหลวมของคนไทย ยังเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ที่เน้นผลประโยชน์ต่างตอบแทน ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามระดับของหนี้บุญคุณและผลประโยชน์ บุคคลจะกระทำการสิ่งใดให้ต่อกันก็เพราะคาดหวังเพียงสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นการตอบแทน หากการจัดสรรผลประโยชน์ไม่ลงตัวก็อาจทำให้มีความสัมพันธ์ที่มีให้ต่อกันเปลี่ยนแปลงไปได้ สังเกตได้จากในบริบทการเมืองที่มักจะไม่มีการให้หรือศัตรูถาวร พรรคเล็กๆ ที่ร่วมกับพรรคฝ่ายค้านก็อาจหันมาร่วมมือกับพรรครัฐบาลได้ หากมีการจัดการผลประโยชน์ให้กันอย่างเหมาะสม (Embree, 1950) ความสัมพันธ์ลักษณะเช่นนี้มีอยู่ในสังคมไทยมาเนิ่นนาน ดังเช่นในอดีต ที่ไพร่ต้องพึ่งพาชนชั้นมูลนายนั้น หากมูลนายผู้หนึ่งได้หมดอำนาจไปหรือไม่อาจปกป้องผู้ที่อยู่ในสังกัดได้แล้ว ไพร่ที่อยู่ใต้อำนาจก็จะละทิ้งมูลนายเดิมและออกไปแสวงหานาย หรือผู้อุปถัมภ์คนใหม่อยู่รำไป เป็นต้น (Akin, 1979)

จากลักษณะนิสัยของคนไทยที่กล่าวมาข้างต้น เอช พี ฟิลลิปส์ (H. P. Phillips) สันนิษฐานว่าคนไทยน่าจะได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางจิตวิทยา และโลกทัศน์ทางพุทธศาสนาในเรื่องของการพึ่งพาตนเอง ซึ่งเป็นการเน้นเรื่องของการกระทำและความรับผิดชอบส่วนบุคคล รวมถึงการให้เสรีภาพแก่แต่ละบุคคลเองในการเลือกว่าจะกระทำความดีหรือความชั่วก็ตาม (Phillips, 1965) การที่คำนึงถึงตัวเองเป็นใหญ่และความมีอิสระ ส่งผลให้คนไทยไม่ต้องการให้มีบุคคลใดบุคคลหนึ่งมีอิทธิพลเหนือกว่าตนเองมากจนเกินไป ทำให้รูปแบบการสื่อสารของคนไทยมักจะใช้ถ้อยคำที่สุภาพกับผู้อื่นที่ยังไม่คุ้นเคย แต่ก็ยังมีความอ้อมค้อมและไม่มีความตรงไปตรงมา ซึ่งสะท้อนระบบสังคม โครงสร้างแบบปัจเจกนิยมเชิงหลวมดังที่กล่าวข้างต้น

จากข้อมูลข้างต้นที่กล่าวถึงบริบทสังคมไทยแบบปัจเจกนิยมเชิงหลวม สังคมในลักษณะนี้ทำให้คนไทยมีท่าทีในการตอบสนองต่อข่าวประเสริฐแบบปัจเจกนิยมเชิงหลวมด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับที่ สาธน์ญ บุนยเกียรติ สรุปลักษณะ 4 ประการ ที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองต่อข่าวประเสริฐของคนไทย (สาธน์ญ, 2008) โดยได้พื้นฐานแนวคิดมาจาก สุนทรী โคมิน และสนิธิ สมัครการ (สุนทรী และ สนิธิ, 2522) ในเรื่องค่านิยมและระบบค่านิยมไทย ไว้ดังนี้

1. คนไทยให้ความสำคัญกับตัวตน (อัตตา) และศักดิ์ศรี คนไทยแม้อ่อนแอเหมือนจะสุภาพอ่อนน้อม แต่จะไม่ยอมเมื่อมีคนมาทำให้ตนเองและผู้ของตนเองเคารพนับถือสูญเสียเกียรติยศและศักดิ์ศรี ให้ความสำคัญและไม่ทำให้คนอื่นเสียหาย คนไทยสืบทอดศาสนาพุทธมาจากบรรพบุรุษจึงถือว่าศาสนาพุทธการเป็นเครื่องหมายของความเป็นไทยแท้และต้องธำรงรักษาไว้
2. คนไทยให้ความสำคัญกับชุมชนและการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน แม้จะพบลักษณะแบบนี้ในสังคมชนบทมากกว่าในสังคมเมือง แต่ก็ถือว่าเป็นเอกลักษณ์หลักของคนไทยและคนเอเชีย คนไทยจึงช่วยเหลือกันและกัน รวมทั้งให้ความสำคัญกับ

ความสัมพันธ์กับบุคคล คนไทยจึงไม่รับข้อความแห่งข่าวประเสริฐได้ง่ายๆ หากไม่ได้มีการสร้างสัมพันธ์หรือการช่วยเหลือเกื้อกูลกันมาก่อน

3. คนไทยให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ที่ราบรื่น คนตะวันตกมักจะตรงไปตรงมา แต่คนไทยมักปิดบังหรือเสแสร้ง มักจะพบคำว่า “ไม่เป็นไร” เพื่อหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าและการโต้แย้ง จึงทำให้บางครั้งคนไทยยอมฟังข่าวประเสริฐทั้งที่ไม่อยากฟัง
4. คนไทยให้ความสำคัญกับความกตัญญูรู้คุณ คนไทยประณามผู้ที่อกตัญญู และยกย่องคนที่ทดแทนพระคุณต่อผู้ที่มีพระคุณ ค่านิยมนี้เป็นสิ่งที่ตั้งงามของไทย แต่เป็นสิ่งที่ทำให้บางคนไม่ยอมเชื่อในพระเยซูคริสต์ เพราะถือว่าอกตัญญูต่อพ่อแม่ที่นับถือพุทธศาสนา

เมื่อใดที่คนไทยหรือแม้แต่คริสเตียนไทยปราศจากความเข้าใจที่ว่า ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์จำเป็นต้องเป็นศูนย์กลางของชุมชนคริสตจักรและการในดำเนินชีวิต สิ่งนี้ก็จะทำให้พวกเขาเริ่มทดแทนศูนย์กลางนั้นอย่างทันทีทันใดด้วยสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ที่ต้องการจะได้รับหรือด้วยความนิยมชมชอบของตนเป็นที่ตั้ง แต่หากคริสเตียนไทยและคริสตจักรไทยมีความเข้าใจและได้นำหลักการของข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ไปใช้ในชีวิตประจำวันและในชุมชนพวกเขาก็เริ่มเห็นอีกภาพที่แตกต่างไปอย่างสิ้นเชิงว่า หากมีใครหรือสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าทรงให้ความสำคัญ พวกเขาเองก็จะให้ความสำคัญด้วย หรือหากมีใครหรือสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าทรงไม่ให้ความสำคัญ พวกเขาเองก็จะไม่ให้ความสำคัญด้วยเช่นกัน

2.2 หลักคำสอนจากพระคริสตธรรมคัมภีร์

2.2.1 ทำไมคริสตจักรต้องเป็นชุมชน

จากหนังสือ ทิตัส 2:14 กล่าวว่า “พระองค์ประทานพระองค์เองแก่เรา เพื่อไถ่เราให้พ้นจากการอธรรมทุกอย่าง และเพื่อชำระเราให้บริสุทธิ์ จะได้เป็นประชากรของพระองค์โดยเฉพาะซึ่งมีใจกระตือรือร้นที่จะทำการดี” จากข้อความนี้ทำให้เราทราบว่า คริสเตียนไม่ได้รับการช่วยให้รอดเป็นรายบุคคล และเมื่อเป็นคริสเตียนแล้วจึงเลือกที่จะเข้าร่วมกับคริสตจักรราวกับว่าเป็นสโมสร กลุ่มชมรมต่างๆ สถาบัน หรือแม้แต่โลกเสมือนจริงในสื่อสังคมออนไลน์ก็ตาม แต่พระเยซูคริสต์ได้สิ้นพระชนม์เพื่อบรรดาประชากรของพระองค์ และเราทั้งหลายทุกคนที่เชื่อวางใจในพระองค์ได้รับความรอดและกลายเป็นส่วนหนึ่งของประชากรของพระองค์ เพราะว่าการดำเนินเรื่องตามประวัติศาสตร์ของความรอดที่เปิดเผยผ่านทางพระคัมภีร์นั้น เป็นเรื่องราวของพระเจ้าที่ได้ทรงกระทำตามคำสั่งสัญญาของพระองค์ และจากหนังสือ อพยพ 6:7ก กล่าวว่า “เราจะรับพวกเขาเป็นประชากร

ของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา...” ข้อความนี้ชี้ให้เห็นว่า หากคริสเตียนได้ให้ข่าวประเสริฐ เป็นศูนย์กลางแห่งชีวิตและพันธกิจของคริสตจักรแล้ว ก็จะมีผลให้คริสตจักรกลายเป็นศูนย์กลางแห่งชีวิตและพันธกิจของข่าวประเสริฐด้วยเช่นกัน

คริสตจักรจึงเป็นศูนย์กลางอัตลักษณ์ของคริสเตียน เราเริ่มเห็นตัวเราน้อยลงเมื่อเราเองอยู่ท่ามกลางชุมชน ซึ่งต่างจากผู้คนในโลกปัจจุบันส่วนใหญ่ที่มีคำถามกับตนเองว่า “ฉันเป็นใคร?” ซึ่งคำถามแบบนี้เป็นการแสดงออกในรูปแบบของการเป็นปัจเจกบุคคล ซึ่งห่างไกลจากตัวตนที่เราได้รับโดยพระคุณของพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง หากจะถามว่า “คริสเตียนเป็นใคร?” คำตอบที่ชัดเจนได้เปิดเผยผ่านทางพระวาระของพระเจ้า นั่นคือ เราเป็นบุตรของพระบิดา เราเป็นเจ้าสาวของพระเยซู และเป็นที่ยอมรับของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ (วรรณ, 2014) และตัวตนเหล่านี้มอบให้เราทุกคนโดยพระคุณของพระเจ้าเท่านั้น ไม่ได้มาจากกำลัง ความสามารถ และสติปัญญาของเราเลย

ยิ่งไปกว่านั้น พระคัมภีร์ยังแสดงให้เห็นว่าเราถูกสร้างมาให้เป็นชุมชนเดียวกัน มีความสัมพันธ์ต่อกันและกัน ให้เป็นผู้ที่รักพระเจ้าและรักผู้อื่น (มธ. 22:37-39) สิ่งที่น่าสนใจในหนังสือปฐมกาลก็คือ พระเจ้าทรงสนทนากับพระองค์เอง โดยตรัสว่า “ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเราตามอย่างของเรา” (ปฐมก. 1:26ก) บทสนทนาี้แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นชุมชนมากกว่าที่จะอยู่โดดเดี่ยวเพียงลำพัง ดังนั้นภาพลักษณ์ของพระเจ้าจึงไม่สามารถเกิดขึ้นได้จากการที่ทรงเป็นปัจเจกบุคคล แต่สำแดงให้เห็นอย่างชัดเจน โดยชุมชนมนุษย์ชายและหญิงที่อยู่ร่วมกัน (ปฐมก. 1:27) และในปฐมกาล 2:18 พระองค์ตรัสเพิ่มเติมว่า “การที่ชายผู้นี้จะอยู่แต่ลำพังนั้นไม่ดี เราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่เหมาะสมกับเขาขึ้น” ราวกับที่เขียนกำลังจะบอกกับผู้อ่านทุกยุคทุกสมัยว่า การที่มนุษย์อยู่ด้วยตัวเองเพียงลำพังคนเดียวนั้นก็ดีแต่ก็ยังไม่ดีพอ เพราะพระเจ้าได้ทรงสร้างให้มนุษย์เป็นเหมือนพระองค์ในแง่ของความสัมพันธ์ กล่าวคือ แม้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าเดียว แต่ในขณะที่เดียวกันพระองค์นั้นก็ทรงเป็นหลายบุคคลในชุมชนของพระองค์ด้วย ความเข้าใจนี้คริสเตียนเรียกว่า “ตรีเอกภาพ” (Trinity) หรือกล่าวให้ชัดขึ้นก็คือ แม้พระเจ้าจะทรงเป็นบุคคล 3 บุคคล แต่พระองค์ก็ทรงเป็นชุมชนที่เป็นหนึ่งเดียวกันอย่างสมบูรณ์จนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ จึงกล่าวได้ว่า พระเจ้าทั้ง 3 บุคคลได้ทรงผสานกันเป็นเนื้อเดียวกันเป็นเอกภาพจนสามารถเรียกว่า “พระเจ้าเดียว” ได้ (ธบ. 6:4) และเนื่องจากการที่พระเจ้าทรงเป็น “ชุมชนแห่งตรีเอกภาพ” (The trinity community) พระองค์จึงปรารถนาให้บรรดามนุษย์มีเอกลักษณ์ และอัตลักษณ์แบบเดียวกันกับองค์ตรีเอกภาพนี้ด้วย (Grenz, 2015)

แม้มนุษย์ได้รับเสรีภาพในการดำเนินชีวิต แต่พวกเขาเองก็ต้องดำรงอยู่ในชุมชนที่มีข้อจำกัดมากมาย มนุษย์จึงไม่สามารถเป็นตัวของตัวเองหรือใช้เสรีภาพของตนได้อย่างเต็มที่โดยที่ไม่คำนึงถึงผู้อื่นที่อยู่ร่วมกันในชุมชน ดังนั้น คริสเตียนจึงไม่ควรเพียงกล่าวถึงข่าวสารแห่งข่าวประเสริฐเรื่องการคืนดีกับพระเจ้าเท่านั้น แต่จำเป็นต้องสื่อสารถึงเอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ในฐานะการเป็นประชากรในชุมชนของพระเจ้าด้วย นี่อาจเป็นช่องว่างทางความคิดสำคัญที่สุดที่คริสตจักรในสมัย

ปัจจุบันได้ละเลยไป ในการสื่อสารข่าวประเสริฐกับบรรดาผู้คนที่ไม่เชื่อในข่าวประเสริฐนี้ จนกระทั่ง เป็นปัญหาในระดับของความเข้าใจที่ส่งผลไปถึงการดำเนินชีวิตของคริสเตียน ทำให้มีคริสเตียน หลายๆ คนที่ไม่เห็นความสำคัญของการเข้าร่วมและเข้าส่วนกับคริสเตียนคนอื่นในชุมชนที่เรียกว่า คริสตจักร

ดังนั้นการเป็นคริสเตียนจึงหมายถึง “การที่เราเป็นของพระเจ้าและเป็นของชุมชน” (Tilley, 2012) ไม่ใช่เราเป็นของพระเจ้าแล้วจึงค่อยตัดสินใจเข้าร่วมคริสตจักรท้องถิ่น อนึ่งการเชื่อ วางใจในพระเยซูคริสต์นั้นหมายถึง การที่เราอยู่ในพระกายของพระองค์ร่วมกับประชากรของพระเจ้า คนอื่นๆ เรียบร้อยแล้ว นี่จึงเป็นตัวตนของคริสเตียนทุกคนที่แตกต่างจากที่ผู้คนในโลกนี้กำลังแสวงหา ที่ผ่านมาเราอาจคิดว่า “เราสามารถเป็นคริสเตียนโดยที่ไม่อยู่ในชุมชนก็ได้” แต่พระวาระของพระเจ้า ไม่ได้ให้หลักการไว้แบบนี้ ดังที่กล่าวไปข้างต้นว่า การอยู่เพียงลำพังนั้นไม่ใช่ธรรมชาติของมนุษย์ตามที่ พระเจ้าทรงออกแบบมาตั้งแต่แรก หากคริสตจักรเป็นพระกายของพระคริสต์แล้ว พระองค์ก็ทรงเป็น ศีรษะของพระกายนั้น (คส. 1:18) เราก็ไม่ควรที่จะดำเนินชีวิตเป็นคริสเตียนที่แยกตัวออกจากชุมชน คริสตจักร ซึ่งถือเป็นการแยกออกจากพระคริสต์ด้วยเช่นกัน

อัครทูตเปโตรได้เขียนจดหมายถึงคริสเตียนต่างชาติที่กำลังเผชิญการกดขี่ข่มเหง โดย เรียกพวกเขาว่า “คนแปลกถิ่นและคนต่างด้าว” (1 ปต. 2:11ข) คำนี้มีความหมายตามตัวอักษรว่า “ไม่มีครอบครัว” หรือ “ไม่มีบ้าน” ซึ่งภาษากรีกใช้คำว่า **παροικος** (paroikos) (Jobes, 2005) ในสมัยนั้น จักรวรรดิโรมันถูกมองว่าเป็น ครอบครัว ในภาษากรีกใช้คำว่า **οἶκος** (oikos) โดยมี จักรพรรดิซีซาร์เป็นตั้งหัวหน้าของคนในครอบครัว แต่คนของพระเจ้ากลับถูกนับว่าเป็นคนนอก ครอบครัวของอาณาจักรโรมัน บวกกับเมื่อพวกเขากลับมาเชื่อวางใจในพระเยซู พวกเขาจะถูกกีดกันจากครอบครัวที่ใกล้ชิด และโครงสร้างทางสังคมที่สนับสนุนการดำเนินชีวิตอย่างปกติ คริสตจักรจึง กำลังถูกสร้างเป็นพระนิเวศ หรือเป็นบ้านหลังใหม่ให้กับคริสเตียนที่ไม่มีบ้านเหล่านั้น (1 ปต. 2:5) ซึ่ง ในบริบทนี้อัครทูตเปโตรได้ใช้คำว่า **οἶκος** กับชุมชนคริสตจักรเพื่อเป็นการเล่นคำจากคำเดียวกันที่ใช้ได้ในหลากหลายความหมาย เพื่อให้ผู้อ่านในเวลานั้นมีความเข้าใจที่มากขึ้น ดังนั้นคริสตจักรจึง ไม่ใช่แค่เพียงกิจกรรมแบบสโมสร์ องค์กร สถาบัน หรือกลุ่มหนึ่งในสื่อสังคมออนไลน์ แต่เป็นชุมชนที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมเหมือนคนในครอบครัวเดียวกัน เพราะคริสเตียนทุกคนถูกเรียกให้ตอบสนองต่อ ผู้คนทุกคนรอบๆ ภาย ทั้งคนแปลกหน้า หรือแม้กับผู้ที่ต่อต้านด้วยก็ตามด้วยการกระทำดีต่อพวกเขา เหมือนกับพวกเขาเป็นสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน (1ปต.2:12)

ในพันธสัญญาใหม่คำในภาษากรีกที่ใช้สำหรับชุมชน คือ **κοινωνία** (koinonia) ซึ่งมักจะแปลเป็น คำว่า “สามัคคีธรรม” (Fellowship) ซึ่งคำนี้มักจะเชื่อมโยงกับคำว่า โดยปกติ, การ แบ่งปัน หรือการมีส่วนร่วม (Jobes, 2005) มีตัวอย่างจากพระคัมภีร์ที่ใช้คำนี้ในหลากหลายที่ เช่น เราเป็นชุมชนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (2 คร. 13:14) ในชุมชนกับพระบุตร (1 คร. 1:9) การแบ่งปัน ชีวิตของเรา (1 ธส. 2:8) แบ่งปันทรัพย์สินของเรา (กจ. 4:32) แบ่งปันในข่าวประเสริฐ (ฟป. 1:5; ฟม.

6) และการแบ่งปันในการทนทุกข์และพระสิริของพระคริสต์ (2 คร. 1:6-7; 1 ปต. 4:13) ดังนั้น การรวบรวมปัจจัยต่างๆ โดยคริสตจักรต่างชาติสำหรับคริสตจักรที่ยากจนในกรุงเยรูซาเล็มนั้นล้วนเป็นการกระทำของการสามัคคีธรรมทั้งสิ้น (รม. 15:26; 2 คร. 9:13)

จากความหมายข้างต้น คริสตจักรจึงจำเป็นต้องเป็นชุมชนที่เป็นความสว่างแก่โลก ด้วย ซึ่งหมายถึงการส่องความสว่างให้กับผู้ที่อยู่นอกชุมชนที่อยู่ในโลกที่มีมืดมิด เพราะพระเยซูตรัสว่า “...พวกท่านจงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ท่านทำ พวกเขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์” (มธ. 5:16) ชุมชนคริสตจักรจึงเป็นชุดความรับผิดชอบหลักท่ามกลางความรับผิดชอบอื่นๆ อีกมากมายในชีวิต ซึ่งเราคำนึงถึงว่า คริสเตียนไม่เคยต้องแบกรับภาระแห่งพระมหาบัญชาของพระเยซูนี้ไว้คนเดียว (มธ. 28:19-20) แต่เพราะเราได้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนตั้งแต่แรกที่เชื่อวางใจในพระเยซูแล้ว ดังนั้นหน้าที่แห่งพระมหาบัญชาของพระเยซูจึงต้องเป็นหน้าที่ของทุกคนในชุมชนคริสตจักรที่จะรับแบกความรับผิดชอบนี้ร่วมกัน

2.2.2 ทำไมชุมชนต้องมีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง

จากหนังสือ 1 เปโตร 2:4-10 กล่าวถึง อัครทูตเปโตรนำเสนอว่าตัวตนของผู้อ่านของท่านเป็นใครในพระคริสต์ก่อน เพื่อที่จะบรรยายว่าชีวิตคริสเตียนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางนั้นเป็นอย่างไร (Jobes, 2005) คงไม่มีแนวความคิดใดที่กว้างไกลสำหรับเรื่องอัตลักษณ์ใหม่ของคริสเตียนมากไปกว่าแนวคิดเรื่อง “การบังเกิดใหม่” (Born again) ผู้ฟังกลุ่มแรกของท่านเป็นผู้ที่ได้รับการบังเกิดใหม่แล้วผ่านการเป็นขึ้นมาจากพระเยซูคริสต์จากความตาย ทำให้พวกเขากลับมีความสัมพันธ์ใหม่กับพระเจ้าคือพระบิดา ตลอดจนได้รับมรดกใหม่และความหวังในการดำเนินชีวิตด้วย ซึ่งจะส่งผลให้พวกเขาได้รับการปลดปล่อยจากพระพิโรธของพระเจ้าในวันพิพากษา และท่านยังได้แนะนำเกี่ยวกับอัตลักษณ์ใหม่ของพวกเขาเพิ่มเติม โดยอธิบายให้พวกเขาทราบถึงธรรมชาติของชุมชนที่พวกเขาได้บังเกิดใหม่ในแง่ของการมีศูนย์กลางใหม่ การดำเนินชีวิตใหม่ และเป้าหมายใหม่ของชุมชนคือ ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์

อัครทูตเปโตรได้บรรยายต่อไปถึงพระเยซูคริสต์ในฐานะศิลาที่มีชีวิต โดยที่พระองค์ได้ถูกปฏิเสธโดยช่างก่อสร้างที่เป็นมนุษย์ แต่ได้รับเลือกและมีคุณค่าสำหรับพระเจ้า ท่านเองต้องการจะเปรียบเทียบสองโครงการ คือ (1) โครงการที่ก่อสร้างโดยมนุษย์ และ (2) อีกโครงการที่ก่อสร้างโดยพระเจ้า ผู้สร้างที่เป็นมนุษย์ได้ตรวจสอบพระคริสต์และปฏิเสธพระองค์ว่าไม่เหมาะที่จะก่อสร้างต่อไป แต่อีกโครงการจากมุมมองของพระเจ้า คือ พระเยซูทรงเป็นศิลาที่มีชีวิตที่พระเจ้าทรงยอมรับ และจะได้รับการทรงก่อสร้างต่อไป ภาพของศิลาที่มีชีวิตที่ก่อสร้างขึ้นในพระวิหารฝ่ายวิญญาณ ได้กลายเป็นศิลามุมเอกที่เป็นศูนย์กลางของชุมชนคือพระเยซูคริสต์ ประเด็นที่ถูกหยิบยกมานี้ ยังได้พูดถึง

ความสำคัญ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของชีวิตคริสเตียนทุกคนด้วย
ประกอบกัน (Jobes, 2005)

แนวความคิดนี้จึงเป็นแนวคิดที่จำเป็นสำหรับการเข้าใจตนเองของคริสเตียนด้วย
คุณลักษณะหลักของพระวิหารที่อัครทูตเปโตรยกมาในตอนนี ในความคิดของคนในศตวรรษแรกก็คือ
สถานที่ที่เต็มไปด้วยความศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งมีความเหมือนกันกับการประทับของพระเจ้าในพระคัมภีร์พันธ
สัญญาเดิมที่ทำให้วิหารแห่งเยรูซาเล็มถูกชำระให้บริสุทธิ์ ซึ่งในปัจจุบันเปรียบได้กับการที่พระวิญญาณ
บริสุทธิ์ทรงทำให้ชุมชนคริสเตียนถูกชำระให้บริสุทธิ์ โดยแยกให้พวกเขาเป็นของพระเจ้า ความเป็น
หนึ่งเดียวของพระวิหารมาจากการทรงสถิตของพระเจ้า ศิลาหมอบล็อกหนึ่งเดียว ความเป็นเอกภาพ
ของวัตถุประสงค์เดียว และมีพระวิหารเพียงหลังเดียวซึ่งมีความหมายถึงคริสตจักรที่สามารถสร้างชีวิต
ของผู้เชื่อทั้งหมดขึ้นได้

จากภาพนี้สามารถสรุปได้ว่า คริสตจักรไม่ได้เป็นองค์กรทางสังคม องค์กร หรือ
สถาบัน แต่เป็นพระวิหารใหม่ฝ่ายวิญญาณที่มีการถวายชีวิต ทำให้เกิดเปลี่ยนแปลงในชีวิตของผู้เชื่อ
เป็นชุมชนแห่งการเสียสละเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า และไม่ใช่การอยู่เพื่อตัวเองอีกต่อไป
(Stott, 2011) แนวคิดที่ว่าศิลาที่มีชีวิตแต่ละก้อนมีบทบาทต่อความสมบูรณ์ และความเป็นอยู่ที่ดีของ
ส่วนรวม ในแง่ที่ว่านี้ ศิลาทุกก้อนจึงหมายถึงชีวิตของผู้ที่มาหาพระคริสต์ทุกคน ดังนั้นจะไม่มีศิลาก้อน
หนึ่งก้อนใดที่ถูกก่อสร้างหรือวางทิ้งไว้นอกพระวิหารเลย นี่จึงไม่ใช่คำแนะนำเกี่ยวกับสิ่งที่เราต้องทำ
อะไรเพื่อเข้าถึงพระเจ้าได้มากขึ้น แต่เป็นคำอธิบายถึงความเป็นตัวตนของคริสเตียนทุกคนในพระเยซู
คริสต์ และอธิบายถึง ความเป็นธรรมชาติของความรอดของพระเจ้า ที่ได้นำผู้เชื่อวางใจในพระเยซู
คริสต์ทุกคน เข้าไปสู่ชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง

ดังนั้นถ้าข่าวประเสริฐไม่ได้เป็นศูนย์กลางของชุมชน ตัวตนของเราแต่ละคนก็จะ
กลายเป็นศูนย์กลางแทนในทันที เปรียบเสมือนกับการที่เอาตัวตนของเรา ความสามารถของเรา หรือ
สติปัญญาของเรามาแทนศิลาหมอบล็อกก้อนนี้ ซึ่งจะทำให้ชุมชนคริสเตียนนั้นแทบจะไม่มี
ความแตกต่างกับชุมชนอื่นในโลกนี้เลย นั่นคือกลายเป็นชุมชนที่เน้นความพอใจส่วนบุคคลเป็น
ศูนย์กลาง แต่เมื่อชุมชนคริสเตียนได้นำข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์มาเป็นศูนย์กลางแล้ว ข่าว
ประเสริฐนั้นจะกลับกลายเป็นพลังขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงจิตใจ เปลี่ยนแปลงชีวิต
และเปลี่ยนแปลงสังคมทั้งหมด การเปลี่ยนแปลงทั้งหมดจะไม่เกิดขึ้นจากการพยายามให้หนักขึ้น แต่
จะต้องพบกับพระคุณของพระเจ้าผ่านทางข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์เท่านั้น

2.3 หลักคำสอนจากผู้เชื่อคนอื่นๆ

2.3.1 ทำไมคริสตจักรต้องเป็นชุมชน

จอห์น สตอท์ (John Stott) กล่าวถึงคริสตจักรว่าตั้งอยู่ที่ศูนย์กลางแห่งวัตถุประสงค์ที่เป็นนิรันดร์ของพระเจ้า นี่ไม่ใช่ความคิดที่เพิ่มเติมขึ้นมาในภายหลังจากสวรรคต และก็ไม่ใช่อุบัติเหตุทางประวัติศาสตร์ด้วย แต่ตรงกันข้าม คริสตจักรนั้นเป็นชุมชนของบรรดาผู้ที่บังเกิดใหม่แล้วโดยพระเจ้าตามพระประสงค์ของพระองค์ ซึ่งเป็นพระดำริตั้งแต่นิรันดร์กาลที่ล่วงมาแล้ว แนวคิดเรื่องคริสตจักรซ่อนตัวอยู่ในประวัติศาสตร์ของอิสราเอล และจะถูกทำให้สมบูรณ์ในนิรันดร์กาล การดำรงอยู่ของคริสตจักรจึงมีไว้เพียงเพื่อช่วยกู้ชีวิตบุคคลที่รู้สึกโดดเดี่ยว หรือดำรงอยู่ต่อไปด้วยความเหงา แต่เพื่อสร้างคริสตจักรของพระองค์ คริสเตียนได้ถูกเลือกสรรให้ออกมาจากชีวิตแบบคนในโลก ให้เป็นชนชาติของพระเจ้า และเพื่อถวายพระเกียรติสิริแด่พระองค์ (Stott, 2021) ซึ่งสอดคล้องกับ เจ ไอ แพคเกอร์ (J. I. Packer) ที่กล่าวถึงคริสตจักรว่า นี่เป็นงานของพระเจ้าที่จะช่วยคนบาป กล่าวคือเป็นการทำงานของทั้งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งสามบุคคลในชุมชนตรีเอกภาพนี้ทรงทำงานร่วมกันในสติปัญญา ฤทธิ์อำนาจ และความรัก เพื่อให้แผนการแห่งความรอดของผู้คนนั้นประสบความสำเร็จ พระบิดาจึงเป็นผู้ทรงเลือกสรร พระบุตรเองทรงทำให้สำเร็จ แผนการของพระบิดาสำเร็จโดยการทรงไถ่ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดำเนินการสานต่อตามวัตถุประสงค์นิรันดร์ของพระบิดาและพระบุตรโดยการทรงสร้างใหม่ คือการทรงนำมนุษย์จากความตายในบาปกลับเข้ามาสู่ชีวิตในพระสิริของพระองค์ (Packer, 1971)

ซึ่งภาพที่เห็นอย่างชัดเจนอีกภาพหนึ่งในเรื่องนี้ มาจากภาพของความเชื่อของชาวอิสราเอลที่เป็นเรื่องของชุมชนมาโดยตลอด ซึ่งเริ่มต้นจากการที่พระเจ้าทรงนำพวกเขาอพยพออกจากอียิปต์ ความรอดแบบนี้ไม่ใช่ความรอดแบบปัจเจกบุคคลแต่เป็นชุมชน เป็นกลุ่มบุคคลที่ถูกเลือกสรรให้ได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสและนำไปสู่ดินแดนที่ทรงสัญญาไว้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าภาพความรอดในพันธสัญญาเดิม ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างพระยาห์เวห์กับชาวอิสราเอลเป็นรายบุคคล แต่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างพระยาห์เวห์และชนชาติของพระองค์ (Mathison, 2012) นี่เป็นภาพสะท้อนเดียวกับในพันธสัญญาใหม่ในเรื่องของชุมชนคริสตจักร ซึ่งมาจากรากศัพท์ภาษากรีกคำว่า **ἐκκλησία** (ekkesia) มีความหมายว่า “การถูกเรียกออกมา” ซึ่งเป็นภาพเปรียบเทียบของการอพยพจากชุมชนของโลกเดิมเข้าสู่ชุมชนแห่งการทรงสร้างใหม่ของพระเจ้า คำจากภาษากรีกคำนี้ยังใช้ในเรียกการชุมนุมของกลุ่มคนที่ถูกเรียกออกมารวมตัวกันด้วย เช่นการชุมนุมกันที่เมืองเอเฟซัส (กจ. 19:41) หรือชนชาติอิสราเอลถูกเรียกออกมาจากอียิปต์ (กจ. 7:38) เป็นต้น คำว่าคริสตจักรจึงไม่ได้มีความหมายจำกัดเพียงตัวอาคารสถานที่ แต่หมายถึงการเข้ามาชุมนุมทั้งหมดของบรรดาผู้ที่เชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นต้นแบบของคริสตจักรในยุคแรกในเวลาต่อมา ใน การใช้ชีวิตร่วมกันในชุมชนซึ่งใกล้ชิดสนิทสนมเป็นดั่งสมาชิกในครอบครัวเดียวกันอย่างแท้จริง

จากหนังสือ *Everyday church: gospel communities on mission* (เป็น คริสตจักรในทุกๆ วัน: ชุมชนข่าวประเสริฐและพันธกิจ) (Timmis, 2012) กล่าวถึงอุปสรรค 5 ประการที่ทำให้คริสตจักรไม่สามารถเป็นชุมชนตั้งเป็นสมาชิกในครอบครัวเดียวกันได้ ดังต่อไปนี้

- ก. มีสมาชิกในคริสตจักรที่เน้นเรื่องการเป็นปัจเจกนิยม พวกเขาจะถือว่าสิทธิในการใช้ชีวิตของพวกเขาเป็นอันดับหนึ่ง และใช้สิทธิในการตัดสินใจด้วยตัวตัวเองโดยไม่ต้องคำนึงถึงผู้อื่นในคริสตจักร
- ข. มีสมาชิกในคริสตจักรที่เน้นเรื่องการความภาคภูมิใจจากความพยายามของตนเอง เราอยู่ในสังคมที่ยกย่องผู้ที่สำเร็จด้วยความพยายาม ด้วยกำลังและสติปัญญาของตนเอง เมื่อเราพูดว่า “ฉันทำเอง” เราจึงไม่ได้พูดด้วยความละอาย แต่ด้วยความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง หากแนวคิดนี้เริ่มคืบคลานเข้าในคริสตจักรจะทำให้สร้างชุมชนได้ยากเป็นอย่างยิ่ง
- ค. มีสมาชิกในคริสตจักรที่เน้นเรื่องความปรารถนาที่จะสบายใจ พวกเขาไม่ต้องการที่จะเปิดชีวิต หรือพื้นที่ส่วนตัว หรือบ้านของเราให้กับผู้อื่น หากจะเปิดก็มักจะเปิดให้กับคนที่พวกเขาชอบพอเท่านั้น
- ง. มีสมาชิกในคริสตจักรที่มีชีวิตที่เก็บงำความบาป สิ่งนี้ทำให้เกิดอุปสรรคในการเปิดชีวิตให้ผู้อื่นเข้ามาส่วนในชีวิต โลกนี้สอนให้เราปกปิดความอ่อนแอ เพราะกลัวว่าจะเป็นการเปิดประตูในคนเหล่านั้นเข้ามาทำร้ายที่จุดที่อ่อนแอในชีวิตนั้นได้ เราจึงปกป้องชีวิตส่วนตัวของเราจากความใกล้ชิด และมีความพยายามสร้างโลกส่วนตัวให้สูงขึ้น
- จ. มีสมาชิกในคริสตจักรที่มีความรักที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ที่เป็นนามธรรมมากเกินไป ซึ่งหมายถึงการแสดงความรักในทางที่จับต้องไม่ได้ เพียงแค่ให้กำลังใจกับผู้ที่ปัญหาด้วยถ้อยคำสั้นๆ แต่เลือกที่จะไม่ช่วยเหลือเป็นรูปธรรมในชีวิตกับคนเหล่านั้นเท่าที่จะช่วยเหลือได้

2.3.2 ทำไมชุมชนต้องมีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง

ก่อนที่เราจะนำข่าวประเสริฐไปเป็นศูนย์กลางของชุมชนคริสตจักร เราจำเป็นต้องเข้าใจว่าข่าวประเสริฐคืออะไร ซิมมอน แกตเตอร์โคล (Simon Gathercole) ได้มองเห็นโครงสร้างของข่าวประเสริฐว่ามีสามจุดที่ทั้งอัครทูตเปาโลและผู้เขียนพระกิตติคุณมีเหมือนกัน คือ (1) พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ และทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าที่เสด็จมาบนโลกในฐานะผู้รับใช้ในสภาพร่างกายมนุษย์ (2) พระเยซูได้ทรงชดใช้ความบาปของเรา และทำให้มนุษย์ทุกคนที่เชื่อวางใจในพระองค์ได้รับความชอบธรรมโดยพระคุณโดยพระชนม์ชีพ การสิ้นพระชนม์ และการทรงเป็นขึ้นจากความตายของ

พระองค์ ไม่ใช่โดยการกระทำของพวกเขาเอง (3) เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา พระองค์จะทรงกระทำ การฟื้นฟูสิ่งทรงสร้างทั้งหมดใหม่ และจะชุบชีวิตของเราให้เป็นขึ้นจากความตายเช่นกัน (Gathercole, 2006) ในทำนองเดียวกัน ดอน คาร์สัน (Don Carson) กล่าวว่าข่าวประเสริฐ คือ การเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งดำเนินชีวิตท่ามกลางมนุษย์ ทรงสิ้นพระชนม์ และทรงเป็นขึ้นมา จากความตาย เพื่อสถาปนาอาณาจักรสุดท้ายของพระองค์ขึ้น และทั้งหมดนั้นหมายถึงวิธีที่เราดำเนิน ชีวิตในฐานะปัจเจกบุคคล และในฐานะคริสตจักรด้วย (Carson, 1990)

เมื่อพิจารณาจากบทสรุปของทั้งสองข้อความนี้ จึงสรุปได้ว่า พระเจ้าได้ทรงช่วยคน บาบทุกคนที่เชื่อวางใจในพระองค์ให้รอดโดยพระคุณของพระองค์ กล่าวคือโดยผ่านทางสภาพการเป็น มนุษย์ และโดยการทำงานของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากการพิพากษาบาปกลับ เข้าสู่การสามัคคีธรรมกับพระองค์อีกครั้ง เพื่อให้พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งในชุมชนของพระเจ้าคือ คริสตจักร และทรงมอบหมายพันธกิจให้พวกเขาเป็นตัวแทนของพระเจ้าต่อทุกคนในโลกใบนี้ และนำ ทุกคนที่เชื่อวางใจในพระเยซูเข้าสู่การทรงสร้างใหม่ร่วมกัน เพื่อจะได้รับความรอดแบบนี้ คริสตจักร เองก็ต้องกลับใจใหม่และเชื่อในข่าวประเสริฐแบบเดียวกันนี้ด้วยเช่นกัน

ทิม เคลเลอร์ (Tim Keller) กล่าวถึงมุมมองที่สำคัญเกี่ยวกับข่าวประเสริฐที่เกี่ยวข้อง กับคริสตจักรว่า ข่าวประเสริฐทำให้คริสตจักรมีการเคลื่อนไหว เพราะคำว่า ข่าวประเสริฐ ในภาษา กรีก คือคำว่า **εὐαγγέλιον** (euangelion) ซึ่งความหมายของคำนี้ทำให้ข่าวสารของคริสเตียน แตกต่างจากศาสนาอื่น เพราะ **εὐαγγέλιον** หมายถึง “ข่าวสารของเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ ที่ยิ่งใหญ่” เช่น ชัยชนะในสงคราม หรือการเสด็จขึ้นครองราชย์ของกษัตริย์องค์ใหม่ เป็นต้น ข่าวสาร เหล่านี้จะเปลี่ยนสภาพการของผู้ฟัง และในขณะที่เดียวกันก็ต้องการการตอบสนองจากผู้ฟังอย่างมี ความสมเหตุสมผลอีกด้วย ข่าวประเสริฐจึงเป็นข่าวสารเกี่ยวกับวิธีที่เราได้รับการช่วยชีวิตจาก การพิพากษาของพระเจ้า และเป็นรายงานข่าวเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงชีวิตซึ่งได้เกิดขึ้นแล้ว หลังจากเหตุการณ์นั้น ข่าวประเสริฐนั้นจึงเป็นข่าวดีที่สุด ไม่ใช่เพียงแค่คำแนะนำที่ดี ข่าวประเสริฐ ไม่ใช่สิ่งที่เราทำเพิ่มเติมด้วยตนเอง แต่เป็นสิ่งที่ทำเพื่อต้องการตอบสนองต่อความรอดของพระเจ้า (Keller, 2012) หากจะถามว่าข่าวประเสริฐสำหรับมนุษย์ทุกคนคืออะไร? ก็คือข่าวสารที่กล่าวว่า พระเจ้าได้เข้ามาในโลกในสภาพของพระเยซูคริสต์ที่เป็นมนุษย์ เพื่อบรรลุนิยามแห่งความรอดที่ มนุษย์ไม่สามารถบรรลุได้ด้วยตนเอง (Keller, 2017)

ทิม เคลเลอร์ อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับข่าวประเสริฐว่าเป็นการเคลื่อนไหวของ การเปลี่ยนแปลงจิตใจ การเปลี่ยนแปลงชีวิต และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมด้วย โดยการพิจารณาถึง หลักการสามประการ คือ (1) ข่าวประเสริฐเป็นข่าวดีของการยอมรับมนุษย์ด้วยพระคุณและ พระเมตตาของพระเจ้า (2) ข่าวประเสริฐคือข่าวดีของชีวิตที่ได้รับการเปลี่ยนแปลง (3) ข่าวประเสริฐ คือข่าวดีของโลกใหม่ที่กำลังมา ซึ่งข่าวประเสริฐนี้ได้เข้ามาเปลี่ยนแปลงคริสตจักรของพระเจ้าก่อน และทำให้เป็นชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง และค่อยๆ เคลื่อนไหวออกไปเปลี่ยนแปลงผู้คนใน

โลกใบนี้ที่เคยมีตัวเองเป็นศูนย์กลาง ให้มีข่าวประเสริฐของพระเยซูเป็นศูนย์กลางในชีวิตของพวกเขา เช่นกัน และนี่เป็นจุดเริ่มต้นของทรงสร้างใหม่ในโลกใบนี้ทั้งหมด (Keller, 2017) และถ้าข่าวประเสริฐ ยังไม่ได้เป็นศูนย์กลางของคริสตจักรแล้ว จอร์จ ดับเบิลยู ทรูทท์ (George W. Truett) กล่าวถึง คริสตจักรแบบนี้ว่าไม่ได้ดีไปกว่าชุมชนของผู้คนภายนอก และไม่สามารถสร้างความแตกต่างได้เลย (Truett, 1917)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ผู้ค้นคว้าได้ (3.1) ศึกษาข้อมูลจากบันทึกทางเอกสาร และรวบรวม วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดแล้วจึง (3.2) สร้างคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลางขึ้นมา

ซึ่งข้อมูลนำมาวิจัย ผู้ค้นคว้าได้รวบรวม และเลือกสรรมาจากบันทึกทางเอกสาร 3 แหล่งด้วยกัน คือ

- 3.1.1 พระคริสตธรรมคัมภีร์
- 3.1.2 หลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่นๆ
- 3.1.3 บริบทสังคมไทยในปัจจุบัน

3.1 ศึกษาแหล่งข้อมูลจากเอกสาร

เนื่องจากผู้ค้นคว้าได้เลือกที่จะใช้แนวทางในการสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์ ตามหลักการของ สแตนเลย์ เจ แกรนซ์ ที่ถูกนำมาอ้างอิงในหนังสือคริสต์ศาสนศาสตร์ใกล้ตัว: มุมมองใหม่ โดย สารณัญ บุญเกียรติ ซึ่งถือเป็นหนึ่งในแหล่งข้อมูลหลักของการลงมือทำการค้นคว้านี้ ผู้ค้นคว้าจึงเริ่มต้นศึกษาจากแหล่งข้อมูลเอกสารที่สำคัญๆ 3 แหล่งตามแนวทางดังกล่าว ซึ่งประกอบไปด้วย (1) พระคริสตธรรมคัมภีร์ (2) หลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่นๆ และ (3) บริบทสังคมไทยในปัจจุบัน โดยอาศัยหลักการดังต่อไปนี้

3.1.1 พระคริสตธรรมคัมภีร์

หลักคำสอนจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ ถือว่าเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญที่สุดที่ขาดไม่ได้ในการสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์ที่ดี เพราะทุกถ้อยคำที่ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์นั้นเป็นถ้อยคำที่ได้รับการดลใจจากพระเจ้า (2 ทธ. 3:16) ดังนั้น พระคริสตธรรมคัมภีร์จึงไม่ใช่ความรู้ของมนุษย์ และไม่ใช้ถ้อยคำจากมนุษย์ด้วย แต่เป็นพระปัญญาและเป็นถ้อยคำของพระเจ้าที่ต้องการสำแดงแก่นมนุษย์ทุกคนในโลก ความหมายสำคัญของพระคัมภีร์จึงเป็นสากล กล่าวคือมนุษย์ทุกคนสามารถเรียนรู้และทำ

ความเข้าใจได้ แต่ไม่ใช่ด้วยกำลังหรือสติปัญญาของมนุษย์เอง เพราะพวกเขามีความจำกัด แต่เป็นการเปิดเผยซึ่งมาจากพระเจ้าเอง คือผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ และหากผู้เชื่อได้ตอบสนองต่อหลักคำสอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์ด้วยความเชื่อ ก็จะนำไปสู่ความเข้าใจความจริงของพระเจ้าในด้านอื่นๆ มากขึ้นด้วย

ซึ่งพระคริสตธรรมคัมภีร์ ถือเป็นมาตรฐานในการตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของคริสต์ศาสนศาสตร์ต่างๆ ที่ถูกสร้างขึ้นโดยผู้เชื่อทั่วโลกในทุกยุคทุกสมัย โดยอาศัยหลักการที่ว่า คริสต์ศาสนศาสตร์ที่ดีนั้นจะต้องมีหลักคำสอนที่สอดคล้องกับความจริงในพระคริสตธรรมคัมภีร์ และสอดคล้องกับประวัติศาสตร์แห่งความรอดที่ถูกบันทึกไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ด้วย สิ่งนี้คริสเตียนเรียกว่า ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์

การศึกษาคริสต์ศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางนี้ ผู้ค้นคว้าได้เลือกศึกษาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ในหลายๆ ตอนที่สอนอย่างเฉพาะเจาะจงหรือสะท้อนให้เห็นหลักการที่เกี่ยวข้องกับในเรื่องนี้ เพื่อแสวงหาลักษณะของชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางที่สอดคล้องกับพระประสงค์และพระลักษณะของพระเจ้า

อย่างไรก็ตาม เพื่อจะเข้าใจความจริงของพระเจ้าในด้านต่างๆ ได้อย่างครบถ้วนและรอบด้าน เราจึงต้องศึกษาหลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่นๆ ควบคู่กันไปด้วย ทั้งยังต้องศึกษาบริบทสังคมไทยในปัจจุบันให้ถ่องแท้ เพื่อจะนำเสนอความจริงของพระเจ้าที่ใกล้ตัวและสามารถที่จะตอบสนองต่อสถานการณ์ในปัจจุบันได้อย่างดีที่สุด

3.1.2 หลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่นๆ

การศึกษาหลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่นๆ หมายถึง การศึกษาคริสต์ศาสนศาสตร์ของผู้เชื่อทั้งในอดีตและปัจจุบัน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งที่มีบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เช่น วรรณกรรม หลักข้อเชื่อ บทเรียน บทเพลง หรือบทกวี และที่ต้องศึกษาจากการสังเกต เช่น ศาสนพิธี วิถีชีวิต ศิลปะ และวัฒนธรรม เป็นต้น

ซึ่งการศึกษาหลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่นๆ จะช่วยให้เราเห็นแบบอย่างทั้งที่ควรเลียนแบบและที่ควรหลีกเลี่ยง ผ่านประสบการณ์ของผู้เชื่อทั้งในอดีตและปัจจุบัน ช่วยให้เราเข้าใจที่มาที่ไปของหลักคำสอนและหลักปฏิบัติต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และช่วยให้เราเห็นแนวทางการเชื่อมโยงแบบอย่าง ประสบการณ์ และหลักคำสอนต่างๆ เหล่านั้นกลับมาสู่บริบทปัจจุบันได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น โดยแนวทางที่เหมาะสมในการศึกษาหลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่นๆ ก็คือ พระคริสตธรรมคัมภีร์ เพราะคำสอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์นั้นเป็นรากฐานของคำสอนของคริสเตียนทั้งหมด และยังใช้เป็นหลักการในการวิเคราะห์และการสังเคราะห์ โดยใช้เป็นเครื่องมือตรวจสอบความถูกต้องอีกด้วย ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้เราสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์ที่ผิดเพี้ยนไป เพราะกำลังตื่นตากับสิ่งใหม่ที่

ได้เรียนรู้จนล้มตรวจสอบว่าเป็นหลักคำสอนที่สอดคล้องกับความจริงในพระคริสตธรรมคัมภีร์ และสอดคล้องกับประวัติศาสตร์แห่งความรอดที่ถูกบันทึกไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์หรือไม่

การศึกษานี้จึงเลือกศึกษาหลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่นๆ ในบางตอนที่สอนอย่างเฉพาะเจาะจงในเรื่องนี้ หรือคำสอนที่สะท้อนให้เห็นหลักการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องชุมชนที่ชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลางเพื่อแสวงหาลักษณะชุมชนที่ชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง ที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า

หลังจากการตรวจสอบความถูกต้องของหลักคำสอนจากผู้เชื่อคนอื่นๆ ตามมาตรฐานของ พระคริสตธรรมคัมภีร์แล้ว ซึ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้ คือการศึกษาบริบทสังคมไทยในปัจจุบัน เพื่อที่เราจะนำเสนอคริสต์ศาสนศาสตร์ที่ใกล้ชิดและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในบริบทสังคมไทยในปัจจุบันอย่างแท้จริง

3.1.3 บริบทสังคมไทยในปัจจุบัน

การศึกษาบริบทสังคมไทยในปัจจุบัน หมายถึง การศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับสังคมไทยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทางคริสต์ศาสนศาสตร์ที่เราต้องการศึกษา เช่น ค่านิยมของคนไทย ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนไทย หรือสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน เป็นต้น

เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในสังคมเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา สิ่งที่เคยเป็นค่านิยมของคนไทยเมื่อ 50 ปีที่แล้วก็อาจกลายเป็นเรื่องที่ไม่มีความสนใจอีกต่อไปในปัจจุบันได้ ดังนั้นการสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์ที่ดีจะต้องศึกษาบริบทของสังคมไทยในเวลานั้นให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อเราสามารถนำเสนอหลักคำสอนที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบันได้อย่างดีที่สุด

การศึกษานี้จึงเลือกศึกษาบริบทสังคมไทยในปัจจุบันบางบริบทที่มีความเกี่ยวข้องหรือส่งผลกระทบโดยตรงต่อความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าเพื่อแสวงหาลักษณะชุมชนที่มีชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลางที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า

3.2. สร้างคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลางในบริบทไทย

ในที่สุดแล้ว เมื่อได้ทำการศึกษาแหล่งข้อมูลจากเอกสาร ทั้งหลักคำสอนจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ หลักคำสอนจากผู้เชื่อคนอื่นๆ และบริบทสังคมไทยในปัจจุบัน ก็มาถึงขั้นตอนการสร้างคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลางในบริบทสังคมไทย ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริงจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ เรียนรู้และพัฒนาจากหลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่นๆ และประยุกต์ให้เข้ากับบริบทสังคมไทยในปัจจุบันอย่างเหมาะสม และนำเสนอแนวทางการตอบสนองที่เป็นรูปธรรมให้ชัดเจนที่สุด เพื่อคริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลางนั้นจะสามารถกลายเป็นคริสต์ศาสนศาสตร์ที่มีชีวิตได้ กล่าวคือ ศาสนศาสตร์เรื่องนี้จะเป็นมากกว่าเพียง

การนำเสนอข้อมูลทางวิชาการ แต่เป็นคริสต์ศาสนศาสตร์ที่สามารถส่งอิทธิพล และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีต่อชีวิตของผู้คนในสังคมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคริสเตียนไทยที่จะเริ่มต้นเข้าไปมีส่วนร่วมกับชุมชนที่มีชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลางได้อย่างถูกต้อง พัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชนอย่างแน่นแฟ้น ซึ่งจะนำไปสู่การเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ จนส่งผลให้คริสเตียนไทยมีวิถีชีวิตที่เป็นพระพรต่อคนรอบข้าง ทั้งคนในครอบครัว ในคริสตจักร และในชุมชนสังคมโดยรอบ เพื่อเป็นรากฐานที่เข้มแข็งและเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตให้แก่ผู้เชื่อรุ่นใหม่ที่กำลังเติบโตขึ้นมาในอนาคตต่อไป

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากหัวข้อการค้นคว้าอิสระ คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง หลังจากผู้วิจัยได้ค้นคว้าจากเอกสาร และข้อมูลจากหลายๆ แหล่งที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทาง ในการสร้างคริสตศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลางที่เหมาะสมกับบริบทสังคมไทยในปัจจุบัน พบข้อสรุป 3 ประเด็น ดังนี้

- 4.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่ได้เป็นชุมชนที่มีชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง
 - 4.1.1 ลักษณะสังคมไทยที่เป็นสังคมแบบปัจเจกนิยมเชิงหลวม
 - 4.1.2 ความเข้าใจชาวประเสริฐที่ยังมีความคลาดเคลื่อน
 - 4.1.3 ลักษณะของคริสตจักรที่ไม่ได้ออกแบบให้เป็นชุมชน
- 4.2 ความเข้าใจที่ถูกต้องของการเป็นชุมชนที่มีชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง
 - 4.2.1 การเป็นปัจเจกบุคคลและการเป็นชุมชน
 - 4.2.2 ความเชื่อและการดำเนินชีวิต
 - 4.2.3 การประกาศและการลงมือทำ
- 4.3 แนวทางการแก้ปัญหาในบริบทไทยเกี่ยวข้องกับการเป็นชุมชนที่มีชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง
 - 4.3.1 เสริมสร้างกันและกันบนรากฐานแห่งชาวประเสริฐ
 - 4.3.2 เพิ่มเติมความเข้าใจชาวประเสริฐที่ครบถ้วนแก่กันและกัน
 - 4.3.3 เน้นและกำหนดโครงสร้างลักษณะของคริสตจักรให้เป็นชุมชนมากขึ้น

4.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่ได้เป็นชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง

4.1.1 ลักษณะสังคมไทยที่เป็นสังคมแบบปัจเจกนิยมเชิงหลวม

ปฏิเสธไม่ได้ว่าคริสเตียนไทยอยู่ในวัฒนธรรมโครงสร้างสังคมแบบหลวม และหลายครั้งที่รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมนี้มาอย่างไม่รู้ตัว ซึ่งส่งผลให้คริสเตียนไทยหลายคนอาจมองว่าคริสตจักรเป็นเพียงองค์กรหรือสโมสรที่ตนจะต้องเข้าร่วมเพียงเพื่อรับประโยชน์ส่วนตัวเท่านั้น ซึ่งเป็นการใช้ชุมชนเพื่อสร้างประโยชน์ส่วนตัว มิใช่การเข้าร่วมเพื่อประโยชน์ของผู้คนในชุมชนแต่อย่างใด หรือจะกล่าวได้ว่าพวกเขาเข้ามาร่วมเพียงในฐานะของผู้บริโภค ซึ่งมีความหมายว่า การมีตนเองเป็นศูนย์กลาง ถึงแม้พวกเขาจะใช้ชีวิตท่ามกลางผู้คนในชุมชนแล้วก็ตาม เมื่อคริสเตียนกลายเป็นผู้บริโภค หากพวกเขาต้องการบางสิ่งบางอย่างจากคริสตจักร พวกเขา ก็เพียงซื้อมันด้วยเงิน หรือการกระทำดีบางอย่าง เช่น การถวาย การรับใช้ การเผ่าเดี่ยว เป็นต้น โดยคิดว่าจะได้รับสิ่งแลกเปลี่ยนที่มีคุณภาพดีที่สุดในราคาที่เหมาะสมที่สุดคุ้มค่างับสิ่งที่ได้จ่ายไปด้วย และเมื่อได้พบว่าที่นั่นมีบางสิ่งในคริสตจักรที่ไม่ได้ตั้งใจพวกเขาสักเท่าไร พวกเขาก็มักจะคิดว่าอยากจะเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ในคริสตจักรให้เป็นตามใจของพวกเขา เช่น การเปลี่ยนผู้นำ การเปลี่ยนระบบการปกครอง หรือบางทีก็อาจเป็นการเปลี่ยนรูปแบบของดนตรีนมัสการ เป็นต้น และโดยพฤติกรรมแบบนี้ ยิ่งนับวันเข้ายิ่งมีหลายสิ่งหลายอย่างที่ทำให้พวกเขาไม่พอใจมากขึ้นไปอีก และความไม่พอใจนี้เองที่ทำให้พวกเขาต้องออกไปจับจ่ายกับสิ่งใหม่อีกครั้ง และท้ายที่สุด จากความคิดที่พวกเขาปรารถนาคริสตจักรที่ตรงตามความต้องการของพวกเขา ทำให้พวกเขาไม่มีการผูกพันตนหรืออุทิศตัวกับคริสตจักรชุมชนใดชุมชนหนึ่งในระยะเวลาที่ยาวนานเลย หรืออาจจะไปถึงขั้นที่เลือกที่จะไม่เข้าสามัคคีธรรมเข้าส่วนชีวิตร่วมกับคริสตจักรแห่งใดแห่งหนึ่งเลยในที่สุดก็เป็นได้

4.1.2 ความเข้าใจข่าวประเสริฐที่ยังมีความคลาดเคลื่อน

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐหลายคนในรุ่นก่อนๆ อาจเห็นด้วยกับข่าวประเสริฐที่เรียบง่าย กล่าวคือ (1) พระเจ้าสร้างเรา และต้องการมีความสัมพันธ์กับเราเป็นการส่วนตัว (2) แต่ความบาปของเราแยกเราออกจากพระเจ้า (3) พระเยซูทรงรับโทษบาปของเราที่สมควรได้รับ (4) ดังนั้นหากเรากลับใจจากบาปและวางใจในพระองค์เพื่อความรอดของเรา เราจะได้รับ การอภัย ถูกทำให้ชอบธรรม และได้รับยอมรับสู่เสรีภาพโดยพระคุณ และสถิตอยู่กับพระวิญญาณของพระองค์ จนกว่าเราจะเสียชีวิตและไปสวรรค์ แต่จากนิยามข่าวประเสริฐที่ครบถ้วนนั้นกล่าวถึง การเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งดำเนินชีวิตท่ามกลางมนุษย์ ทรงสิ้นพระชนม์ และทรงเป็นขึ้นจากความตาย เพื่อสถาปนาอาณาจักรสุดท้ายของพระองค์ขึ้น และทั้งหมดนั้นหมายถึงวิถีที่เราจะดำเนินชีวิตอยู่ในโลก ในฐานะของปัจเจกบุคคล และในฐานะของชุมชนคริสตจักรด้วย

ข่าวประเสริฐจึงไม่ได้มีประโยชน์สำหรับการประกาศเท่านั้น หรือไม่ได้เป็นเพียงข้อความสำหรับผู้ที่ไม่เชื่อเท่านั้นที่จำเป็นต้องได้ยิน แต่ทว่า พระคัมภีร์สอนว่าผู้ติดตามพระเยซูทุกคนนั้นจำเป็นต้องฟังข่าวประเสริฐต่อไป แม้กระทั่งหลังจากที่พวกเขาบังเกิดใหม่แล้วก็ตาม คริสเตียนจึงควรใคร่ครวญถึงข่าวประเสริฐที่ครบถ้วนนี้เป็นส่วนตัวทุกวัน เราจำเป็นต้องได้ยินถึงข่าวประเสริฐนี้อยู่เป็นประจำ และเนื่องจากการอยู่เพียงลำพังนั้นไม่ใช่ธรรมชาติของมนุษย์ตามที่พระเจ้าทรงออกแบบมาตั้งแต่แรก หากพระคริสต์ทรงเป็นศิระษะของพระกาย เราก็ไม่ควรที่จะดำเนินชีวิตเป็นคริสเตียนที่แยกตัวออกจากชุมชนคริสตจักรซึ่งถือเป็นการแยกออกจากพระคริสต์ด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้เชื่อทุกคนจึงเป็นส่วนหนึ่งของการทรงสร้างที่พระเจ้าได้ทรงไถ่ผ่านทางพระเยซูคริสต์ คริสตจักรจึงไม่ได้เป็นเพียงภาชนะสำหรับจิตวิญญาณที่ปกป้องจนกว่าคริสเตียนจะไปถึงสวรรค์ แต่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันซึ่งเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับการสร้างทั้งหมดด้วย

ผลลัพธ์ที่ไม่ดีที่เกิดขึ้นกับคริสตจักรไทยส่วนหนึ่งอาจมาจากการที่คริสเตียนไทยได้สื่อสารข่าวประเสริฐในพระคัมภีร์ในรูปแบบที่ตัดตอนมาแบบที่ไม่สนใจชีวิตของชุมชนเลย รวมถึงการไม่กล่าวถึงแผนการของพระเจ้าสำหรับชุมชน สังคม และชนทุกชาติ สิ่งนี้ทำให้จำกัดพระประสงค์ของพระเจ้าให้คับแคบลงจนเหลือขนาดแค่ตัวของเราเองเท่านั้น ดังนั้นเราต้องตระหนักว่าขนาดของความพยายามของมนุษย์นั้นมีขนาดเล็กกว่าขอบเขตของพันธกิจแห่งข่าวประเสริฐของพระเจ้ามากเพียงใด

4.1.3 ลักษณะของคริสตจักรที่ไม่ได้ออกแบบให้เป็นชุมชน

จากหนังสือ *Everyday church: gospel communities on mission* (เป็นคริสตจักรได้ในทุกๆ วัน : ชุมชนข่าวประเสริฐและพันธกิจ) ที่กล่าวถึงอุปสรรค 5 ประการที่ทำให้คริสตจักรไม่สามารถเป็นชุมชนได้ ไม่ว่าจะเป็น (1) การที่มีสมาชิกในคริสตจักรที่เน้นเรื่องการเป็นปัจเจกนิยม (2) มีสมาชิกในคริสตจักรที่เน้นเรื่องการความภาคภูมิใจจากความพยายามของตนเอง (3) มีสมาชิกในคริสตจักรที่เน้นเรื่องความปรารถนาที่จะสบายใจ (4) มีสมาชิกในคริสตจักรที่มีชีวิตที่เก็บงำความบาป และ (5) มีสมาชิกในคริสตจักรที่มีความรักที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ที่เป็นนามธรรมมากเกินไป (Timmis, 2012) ทั้งหมดของอุปสรรคที่มีนั้นล้วนเกิดมาจากการที่มนุษย์เอาตนเองเป็นศูนย์กลางแทนที่ข่าวประเสริฐ ซึ่งถ้าข่าวประเสริฐนี้ไม่ได้เข้ามาเป็นศูนย์กลางของคริสตจักร ก็จะไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในชุมชน ดังนั้น จึงเป็นไปได้เลยที่จะมีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงผู้คนในโลกใบนี้ที่เคยมีตัวเองเป็นศูนย์กลางได้ ซึ่งคริสตจักรในลักษณะนี้ว่าไม่ได้ดีไปกว่าชุมชนของผู้คนภายนอกและไม่สามารถสร้างความแตกต่างได้เลย

เมื่อคริสตจักรทราบว่าตนเองไม่ได้เป็นองค์กรทางสังคม องค์กร สถาบัน หรือกลุ่มสังคมออนไลน์ แต่เป็นพระวิหารใหม่ฝ่ายวิญญาณที่มีการถวายชีวิต สิ่งนี้จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของผู้เชื่อให้กลายเป็นชุมชนแห่งการเสียสละเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า และไม่ใช้การอยู่เพื่อ

ตัวเองอีกต่อไป เพราะว่า คริสตจักรนั้นเป็นศูนย์กลางอัตลักษณ์ของคริสเตียน เราเห็นตัวเราน้อยลง เมื่อเราเองอยู่ท่ามกลางชุมชน ซึ่งต่างจากผู้คนในโลกปัจจุบันส่วนใหญ่ที่เน้นในรูปแบบของปัจเจกบุคคล ภาพของความเชื่อแบบชาวอิสราเอลนั้นเป็นเรื่องของชุมชนนั้นให้เราตระหนักถึง การเป็นชุมชนกันอย่างแท้จริง ซึ่งเริ่มต้นจากการที่พระเจ้าทรงนำพวกเขาทั้งชนชาติ ทั้งผู้ใหญ่ เด็ก ชาย หรือหญิง อพยพออกจากอียิปต์ ความรอดแบบนี้ไม่ใช่ความรอดแบบปัจเจกบุคคลแต่เป็นชุมชน เป็นกลุ่มบุคคลที่ถูกเลือกสรรให้ได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสและนำไปสู่ดินแดนที่ทรงสัญญาไว้ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าภาพความรอดในพันธสัญญาเดิม ไม่ได้เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างพระยาห์เวห์กับชาวอิสราเอลเป็นรายบุคคล แต่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่าง พระยาห์เวห์และชนชาติของพระองค์ และเป็นพื้นฐานของคริสตจักรยุคแรก ที่เรียกตนเองเป็นชุมชนที่มีลักษณะแน่นแฟ้นเหมือนเป็นสมาชิกที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน

หากคริสตจักรเข้าใจว่าตนเองว่าเป็นชุมชน พวกเขาจะเริ่มออกแบบการสามัคคีธรรมกันแบบไม่เป็นทางการมากขึ้น แม้ในเวลานี้ เราจะอยู่ในสถานการณ์ช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ที่มีความจำเป็นที่ต้องมีการรวมตัวกันในสื่อสังคมออนไลน์บ้างเป็นครั้งคราว แต่เหมือนอย่างที่เราเรียนรู้ตั้งแต่แรกว่า การใช้สื่อสังคมออนไลน์เพียงทางเดียวจะนำมาซึ่งล้มเหลวในการสร้างชุมชนที่ยั่งยืน เพราะการสร้างสัมพันธ์กันในสื่อสังคมออนไลน์นั้นไม่อาจพัฒนาสายสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับบุคคลอื่นได้เลย สื่อสังคมออนไลน์อาจจะสนองต่อการรวมตัวของกลุ่มคริสเตียนได้ช่วงหนึ่งก็จริง แต่ก็ได้เพียงแค่ผิวเผินเท่านั้น แต่คริสเตียนยังคงต้องการชุมชนที่จะเต็มหัวใจให้เต็มอยู่เสมอ เพราะนี่เป็นการออกแบบของพระเจ้าให้กับคริสตจักรของพระองค์

4.2 ความเข้าใจที่ถูกต้องของการเป็นชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง

ผู้วิจัยมีความหวังใจว่าผลอย่างหนึ่งของวิจัยฉบับนี้ คือการที่คริสเตียนไทยจะเริ่มเงยหน้าขึ้นเพื่อเห็นความอุดมสมบูรณ์อันรุ่งโรจน์ของข่าวประเสริฐของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระคัมภีร์ได้นำข่าวดีที่น่าอัศจรรย์ที่สุดนี้มาสู่เราทุกคน ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตมนุษย์ทุกด้านของชีวิตมนุษย์ แต่ก็มีปัญหาหลักที่พบหลังจากการรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยนี้ ก็คือ คริสเตียนหลายคนมักจะมุ่งความสนใจไปที่เพียงด้านใดด้านหนึ่งของข่าวประเสริฐ และละทิ้งอีกด้านหนึ่งราวกับว่าไม่มีความสำคัญใดๆ คริสตจักรจึงไม่สามารถให้ข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางได้หากยังแยกความสำคัญของแต่ละสิ่งนี้อยู่ โดยไม่เข้าใจว่าข่าวประเสริฐได้หลอมรวมให้ความเป็นปัจเจกและชุมชน ความเชื่อและการดำเนินชีวิต และการประกาศและลงมือนั้นกลายเป็นเนื้อเดียวกันได้

การแยกส่วนสิ่งใดที่พระเจ้าทรงรวบรวมเข้าด้วยกันแต่แรก ได้สร้างความเสียหายให้กับคริสตจักรเป็นอย่างมาก จากนั้นเราจึงพยายามบอกว่าชุมชนเกี่ยวข้องกับข่าวประเสริฐเมื่อแท้จริงแล้ว เราไม่ควรแยกชุมชนและข่าวประเสริฐออกจากกันตั้งแต่แรกเช่นกัน ดังนั้น จาก

เนื้อหาทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยขอสรุปความเข้าใจที่ถูกต้องของการเป็นชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง ออกเป็น 3 ประเด็นที่เกี่ยวข้องกันอย่างแยกไม่ออก คือ

4.2.1 การเป็นปัจเจกบุคคลและการเป็นชุมชน

เรามักจะแยกบุคคลออกจากมิติแห่งชุมชนและมิติของข่าวประเสริฐ จากนั้นเราก็ มักจะเริ่มจัดลำดับความสำคัญว่าสิ่งไหนควรเป็นอันดับแรก ซึ่งส่วนมากคือ เราให้ความสำคัญกับบุคคล เป็นอันดับหนึ่งหรือศูนย์กลางของมิติทั้งหมดของเรา แต่ข่าวสารแห่งข่าวประเสริฐนั้นหมายถึง การเป็นของพระเจ้าและการเป็นของชุมชน ไม่ใช่เราเป็นของพระเจ้าแล้วจึงค่อยตัดสินใจเข้าร่วม คริสตจักรท้องถิ่น แต่การเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์นั้นหมายถึงการอยู่ในพระกายของพระองค์ ร่วมกับประชากรของพระเจ้าคนอื่นๆ เรียบร้อยแล้ว เราจึงไม่สามารถเป็นคริสเตียนโดยที่ไม่อยู่ใน ชุมชนได้

และเนื่องจากพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งชุมชนตรีเอกภาพ พระองค์จึงทรงสร้างให้ มนุษย์เป็นเหมือนพระองค์ในแง่ของความสัมพันธ์แบบนี้ด้วย กล่าวคือ แม้พระเจ้าจะทรงเป็น 3 บุคคล แต่พระองค์ก็ทรงเป็นชุมชนที่เป็นหนึ่งเดียวกันอย่างสมบูรณ์จนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ พระองค์จึงปรารถนาให้บรรดามนุษย์มีเอกลักษณ์ และอัตลักษณ์แบบเดียวกันองค์ตรีเอกภาพนี้ด้วย ดังนั้นมนุษย์ทุกคนที่เชื่อวางใจจึงถูกสร้างขึ้นใหม่ในรูปแบบชุมชนตรีเอกภาพด้วยเช่นกัน จุดประสงค์ หลักของการเป็นตามพระฉายาของพระเจ้านั้นคือเพื่อเป็นทูตของพระเจ้า มนุษย์ทุกคนจึงถูกสร้างขึ้น มาเพื่อเป็นตัวแทนของพระเจ้าต่อกันและกันบนแผ่นดินโลก หากดูรายละเอียดตามการออกแบบของ พระเจ้าก็จะพบว่า บรรดามนุษย์นั้นไม่สามารถทำสิ่งนี้ด้วยตนเองลำพังได้ พวกเขาต้องพึ่งพากันและ กัน และด้วยเหตุผลเดียวกันนี้ พระเจ้าจึงได้ทรงสร้างให้คริสเตียนทุกคนให้อยู่ในชุมชน เพื่อร่วมกัน เป็นภาชนะที่จะบรรจุพระองค์ในชีวิต เพื่อที่จะสำแดงพระเกียรติสิริของพระองค์จากชีวิตใหม่ของเรา กับทุกคนโลกใบนี้

ชุมชนคริสตจักรในยุคแรกเข้าใจถึงสิ่งนี้ พวกเขาจึงได้นำหลักการและลักษณะของ คริสตจักรที่ควรจะเป็นนำไปใช้ประยุกต์ในชุมชนของพวกเขา (กจ. 2:42-45) ถ้าหากปราศจากชุมชน คริสตจักรยุคแรกก็ไม่อาจจะสะท้อนพระลักษณะของพระเจ้าได้ และคนในโลกนี้อาจไม่เคยได้สัมผัส เกี่ยวกับความเชื่อของคริสเตียนอย่างเป็นทางการเลย นี่จึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะชุมชนคริสตจักรได้ทำ ให้หัวใจและแก่นแท้ของความเชื่อคริสเตียนปรากฏอยู่เบื้องหน้าพวกเขา จากจุดนั้นเป็นต้นมา คริสเตียนจึงได้ละทิ้งโครงสร้างสถาบันของพระวิหารและธรรมศาลาที่ยึดติดกับพิธีกรรมและสถานที่ ไม่ให้สิ่งเหล่านั้นเป็นศูนย์กลางของชุมชนอีกต่อไป แต่พวกเขาให้ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์เป็น ศูนย์กลาง เหมือนดังที่อัครทูตเปโตรได้ระบุว่าคริสตจักรเป็นอิสราเอลใหม่ (1 ปต. 1:2, 18-19; 2:9-10) และเช่นเดียวกับอิสราเอลที่เป็นชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางนั้น ได้รับเลือกให้มี

ความโดดเด่นผ่านการเชื่อฟังพระคำของพระเจ้าเพื่อให้โลกเห็นว่าข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ได้เปลี่ยนชีวิตของชุมชนของพวกเขาให้สะท้อนว่า พระเจ้าทรงประเสริฐมากขนาดไหน (1:2; 2:9-12)

4.2.2 ความเชื่อและการดำเนินชีวิต

อีกส่วนหนึ่งที่เรามักจะแยกออกจากความเชื่อในข่าวประเสริฐของพระเยซู คือ การดำเนินชีวิต แล้วเรามักจะจัดลำดับความสำคัญก่อนเช่นกัน และจบตรงที่ว่าเราคิดว่าเราเองสามารถมีความเชื่อวางใจในพระเยซูที่แยกออกจากการดำเนินชีวิตได้ ผู้คนสามารถรับความรอดได้ด้วย ความเชื่อโดยไม่ต้องกังวลกับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตมากนัก トラบใดที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าและเชื่อหลักคำสอนที่ถูกต้อง ชีวิตที่ดำเนินตามข่าวสารแห่งข่าวประเสริฐจึงกลายเป็นเรื่องรองอย่างชัดเจน

แต่ในพระคัมภีร์ได้บอกกับเราว่า ความเชื่อและการเชื่อฟังเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้แน่นอน เป็นสิ่งสำคัญที่คริสตจักรไทยจะต้องเน้นว่า เราได้รับความรอดโดยงานของพระคริสต์และโดยความเชื่อของเราในพระองค์เท่านั้น ไม่ใช่โดยความสามารถ สติปัญญา หรือเพราะการงานที่ดีของเรา แต่ความเชื่อวางใจที่เราเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ย่อมแสดงให้เห็นของการมีอยู่และความถูกต้องในการเชื่อฟังในชีวิตคริสเตียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แนวความคิดนี้จึงเป็นแนวคิดที่จำเป็นสำหรับการเข้าใจตนเองของคริสเตียนด้วย จากภาพของคุณลักษณะหลักของพระวิหารที่อัครทูตเปโตรยกมาก็คือสถานที่ที่เต็มไปด้วยความศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งในปัจจุบันหมายถึงชีวิตของชุมชนผู้เชื่อจะได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้ชุมชนคริสเตียนถูกชำระให้บริสุทธิ์ โดยแยกให้พวกเขาเป็นของพระเจ้า ความเป็นหนึ่งเดียวของพระวิหารมาจากการทรงสถิตของพระเจ้า ศิลา มุมเอ็กหนึ่งเดียว ความเป็นเอกภาพของวัดอุปสรรคเดียว และมีพระวิหารเพียงหลังเดียวซึ่งมีความหมายถึงคริสตจักรที่สามารถสร้างชีวิตของผู้เชื่อทั้งหมดขึ้นได้

คริสตจักรจึงไม่ได้เป็นองค์กรทางสังคม องค์กร หรือสถาบัน แต่เป็นพระวิหารใหม่ฝ่ายวิญญาณที่มีการถวายชีวิต ทำให้เกิดเปลี่ยนแปลงในชีวิตของผู้เชื่อ เป็นชุมชนแห่งการเสียสละเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าไม่ใช่การอยู่เพื่อตัวเองอีกต่อไป นี่จึงไม่ใช่คำแนะนำเกี่ยวกับสิ่งที่เราต้องทำอะไรเพื่อเข้าถึงพระเจ้าได้มากขึ้น แต่เป็นคำอธิบายถึงความเป็นตัวตนของคริสเตียนทุกคนในพระเยซูคริสต์ และอธิบายถึงความเป็นธรรมชาติของความรอดของพระองค์ที่จะนำผู้เชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ทุกคน เข้าไปสู่ชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง

ข่าวประเสริฐว่าเป็นการเคลื่อนไหวของการเปลี่ยนแปลงจิตใจ ไม่ใช่แค่เชื่อเท่านั้น แต่เป็นการรับการเปลี่ยนแปลงชีวิต และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม โดยตระหนักถึงว่า ข่าวประเสริฐเป็นข่าวดีของการยอมรับมนุษย์กลับเข้าสู่ชุมชนของพระองค์ด้วยพระคุณและพระเมตตาของพระเจ้า เพื่อได้รับชีวิตใหม่ที่รับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งสำแดงให้ผู้คนในโลกใบนี้ได้เห็นถึงลักษณะของโลกใหม่ที่

กำลังมา ซึ่งข่าวประเสริฐนี้ได้เข้ามาเปลี่ยนแปลงคริสตจักรของพระเจ้าก่อน และทำให้เป็นชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง และค่อยๆ เคลื่อนไหวออกไปเปลี่ยนแปลงผู้คนในโลกใบนี้ที่เคยมีตัวเองเป็นศูนย์กลางให้มีข่าวประเสริฐของพระเยซูเป็นศูนย์กลางในชีวิตของพวกเขาด้วยเช่นกัน และนี่เป็นจุดเริ่มต้นของทรงสร้างใหม่ในโลกใบนี้ทั้งหมด

ผลลัพธ์ที่เลวร้ายของการทำลายความเชื่อและการเชื่อฟังสำหรับคริสตจักรไทยก็คือผู้ที่เรียกตัวเองว่าเป็นผู้เชื่อและผู้ประกาศ แต่ชีวิตจริงของเขานั้นแยกไม่ออกจากวัฒนธรรมรอบตัวพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของมาตรฐานทางศีลธรรม อคติทางสังคมการเมือง และพฤติกรรม ซึ่งตามความหมายในพระคัมภีร์หมายถึงการเป็นก้อนหินสะดุด ซึ่งเป็นสิ่งกีดขวางที่ไม่ให้ผู้อื่นพิจารณาข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ได้

4.2.3 การประกาศและการลงมือทำ

ข่าวประเสริฐเป็นข่าวดีที่จำเป็นต้องได้ยินและได้เห็น เป็นเหมือนคำพยานในศาลที่คำพูดและการกระทำต้องสอดคล้องกันเสมอ มีทั้งข้อความและหลักฐาน เรามักจะแยกสิ่งเหล่านี้ออกจากกันและจัดลำดับความสำคัญว่า การพูดเรื่องข่าวประเสริฐนั้นสำคัญที่สุด แม่ว่านั้นจะมีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่มันไม่ใช่ภาพทั้งหมดในพระคัมภีร์ของวิธีการสื่อสารข่าวประเสริฐ

อัครทูตเปโตรเขียนจดหมายถึงคริสเตียนต่างชาติที่กำลังเผชิญการกดขี่ข่มเหง โดยเรียกพวกเขาว่า ผู้ที่ไม่มีครอบครัว หรือไม่มีบ้าน จักรวรรดิโรมันถูกมองว่าเป็นครอบครัว แต่คนของพระเจ้าตอนนั้นถูกนับว่าเป็นคนนอกอาณาจักรโรมันแล้ว เมื่อพวกเขากลับใจมาเชื่อวางใจในพระเยซู พวกเขาจึงถูกกีดกันจากครอบครัวที่ใกล้ชิด และโครงสร้างทางสังคมที่สนับสนุนการดำเนินชีวิตได้อย่างปกติ คริสตจักรจึงกำลังถูกสร้างเป็นพระนิเวศ หรือบ้านหลังใหม่ให้กับพวกเขาเหล่านั้น ดังนั้นคริสตจักรต้องจึงเป็นชุมชนที่มีความสนิทสนมเหมือนดังคนที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน และสำแดงความรักแบบครอบครัวนี้ไปสู่คนภายนอก โดยเฉพาะกับผู้ที่ต่อต้านด้วยการทำดีตอบแทนพวกเขา

อัครทูตเปโตรจึงสรุปพันธกิจของพระเยซู ขณะที่ต้องบอกข้อความที่พระเจ้าส่งไปยังอิสราเอล ว่าเป็นข่าวประเสริฐแห่งสันติสุข และรวมถึงเรื่องการที่พระเยซูเสด็จไปทำคุณประโยชน์และรักษาคนทั้งหลายด้วย (กจ. 10:36-38) คริสตจักรไทยที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางก็ต้องตระหนักว่าคำพูด และการลงมือทำความดีจำเป็นต้องมีความสอดคล้องกันเสมอ

ดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้น คริสเตียนไทยหลายคนมักจะจัดลำดับความสำคัญของแต่ละคู่ และมักจะให้คู่หน้าสำคัญกว่าคู่หลัง แต่ก็แน่นอนว่ามีคนจัดลำดับความสำคัญที่ในข้อตรงข้ามด้วยเช่นกัน พวกเขาเน้นย้ำถึงความสำคัญของมิติทางสังคมของคริสตจักร ซึ่งอาจจะเป็นสิ่งที่ดีแต่ก็ไม่ใช้ความอุดมสมบูรณ์ของข่าวประเสริฐที่คริสตจักรไทยควรกู่กลับมา เราจึงไม่ควรเน้นแค่ทางใดทางหนึ่ง แต่เราควรมีทั้งคู่ และให้ข่าวประเสริฐที่ครบถ้วนนี้กลับมาเป็นศูนย์กลางของชุมชน ดังนั้น ทำไมเราถึง

ต้องแยกข้าวแบบปลอมๆ ขึ้นมาอีกเล่า? ในเมื่อข้าวประเสริฐของพระเยซูทำให้ทั้งสองอยู่รวมกันแล้ว
อย่างเป็นเนื้อเดียวกัน

4.3 แนวทางการแก้ปัญหาในบริบทไทยเกี่ยวข้องกับความเป็นชุมชนที่มีข้าวประเสริฐ เป็นศูนย์กลาง

4.3.1 เสริมสร้างกันและกันบนรากฐานแห่งข้าวประเสริฐ

เมื่อตระหนักว่าทุกคนในชุมชนนี้เป็นเจ้าของชุมชนร่วมกัน และไม่ใช่น้ำที่ของผู้นำ
คริสตจักรเท่านั้นที่จะสร้างชุมชนที่มีข้าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง ทุกคนในชุมชนก็จะเริ่มทำหน้าที่ของ
อวัยวะของพระกายนี้ พวกเขาจะไม่ได้มาร่วมชุมชนเพื่อเป็นเพียงผู้บริโภคนที่จับจ่ายเพื่อได้รับความพึง
พอใจส่วนตัว ถ้าไม่พบกับความพึงพอใจนั้นในคริสตจักร พวกเขาพร้อมที่จะออกไปจับจ่ายใช้สอยใน
ที่อื่นต่อไปเรื่อยๆ แต่เมื่อทั้งชุมชนมีความเข้าใจในเรื่องนี้ร่วมกันจะทำให้สมาชิกคริสตจักรทั้งชุมชนจะ
ไม่ตั้งคำถามที่ว่า “คริสตจักรทำอะไรเพื่อฉันเมื่อเร็วๆ นี้?” แต่จะถามว่า “ฉันจะทำอะไรเพื่อ
คริสตจักรได้บ้าง?” ความเข้าใจแบบนี้ทำให้ทุกคนในเริ่มที่จะอยู่เพื่อจุดประสงค์ที่ยิ่งใหญ่กว่าตัวเอง
และเริ่มที่จะเป็นสมาชิกที่เป็นเสาหลักของคริสตจักรในแง่การรับใช้ ดังนั้นพวกเขาจะอุทิศตนต่อชุมชน
โดยการถวายชีวิต การปรนนิบัติรับใช้ และการเสียสละตน พวกเขาจะพยายามรับใช้พระเจ้าโดยรับใช้
ผู้อื่นทั้งในชุมชนและนอกชุมชน ซึ่งผลที่ตามมานอกจากเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งแล้ว ยังสามารถ
ถวายเกียรติแด่พระเจ้าผ่านทางคริสตจักรได้ ใน 1 โครินธ์ 12 ได้พูดถึงการทำงานของอวัยวะต่างๆ
ที่ผสมกันเป็นอย่างดีนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดของร่างกาย และดูซึ่งเป็นการถวายเกียรติแด่พระคริสต์
ผู้เป็นศีรษะด้วย

4.3.2 เพิ่มเติมความเข้าใจข้าวประเสริฐที่ครบถ้วนแก่กันและกัน

จากข้อมูลข้างต้นเราพบว่า ข้าวประเสริฐไม่ได้มีประโยชน์สำหรับการประกาศเท่านั้น
หรือไม่ได้เป็นเพียงข้อความสำหรับผู้ที่ยังไม่ได้เชื่อจำเป็นจะต้องได้ยิน แต่พระคัมภีร์สอนว่าผู้คนใน
คริสตจักรทุกคนจำเป็นต้องฟังข้าวประเสริฐนี้ต่อไป แม้กระทั่งหลังจากที่พวกเขาบังเกิดใหม่แล้วก็ตาม
หากข้าวประเสริฐเรื่องชุมชนที่ประกาศกับผู้คนที่ไม่เชื่อ เป็นข้าวประเสริฐเดียวกันที่คริสเตียนต้อง
เข้าใจมากขึ้นในทุกวัน คำแนะนำก็คือ นอกสมาชิกคริสตจักรควรใคร่ครวญถึงข้าวประเสริฐนี้เป็น
ส่วนตัวทุกวันแล้ว ยังต้องช่วยผู้คนภายในชุมชนคริสตจักรใคร่ครวญถึงข้าวประเสริฐนี้ไปด้วยกัน
เพื่อเป็นการเสริมสร้างกันและกันให้เข้าใจข้าวประเสริฐมากขึ้นด้วย ร่วมกันออกแบบชุมชนให้ทุก
กิจกรรมที่ทำร่วมกันนั้นมีความเกี่ยวข้องกับข้าวประเสริฐอยู่เสมอ เพราะว่าข้าวประเสริฐนั้นเป็นข้าวดี
ที่สำคัญสุดต่อชุมชน เป็นข้าวที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิต การตาย การฝัง การเป็นขึ้นจากความตาย
การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระเยซู การทรงสร้างใหม่ ตลอดจนงานการเรียกให้กลับใจจากบาปและจาก

ตัวตนของเรา และหันทิศทางการดำเนินชีวิตเข้าไปหาพระเยซูด้วยความเชื่อไว้วางใจ ซึ่งความเชื่อทั้งหมดนี้จะถูกพิสูจน์โดยการอุทิศตนเข้าไปมีส่วนร่วมในชุมชนแห่งพระกายของพระเจ้าที่จะนำการถวายพระเกียรติแด่พระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นศิระษะคริสตจักร

4.3.3 เน้นและกำหนดโครงสร้างลักษณะของคริสตจักรให้เป็นชุมชนมากขึ้น

นั่นคือ การเน้นการสร้างชุมชนมากกว่าการสร้างกิจกรรม หรือการที่เสาะหา รูปแบบที่เหมาะสมกับชุมชน จากการศึกษาภาพทั้งหมดอาจทำเรานึกถึง คริสตจักรในยุคแรกที่เป็นชุมชนที่มีชาวประเสริฐของพระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลาง ไม่ใช่มีตัวบุคคล กิจกรรม หรือพิธีกรรมใดเป็นศูนย์กลาง ในเวลานั้น ผู้คนหลายสิบคนในบ้านของสมาชิกคนใดคนหนึ่ง รวมถึงคนทุกเพศทุกวัยและทุกพื้นเพ รับประทานอาหารร่วมกันในช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับสมาชิกในชุมชนทุกคนที่ได้ะอาหาร เพลิดเพลินกับเมนูอาหารง่ายๆ และชื่นชมยินดีในของประทานของกันและกันซึ่งเป็นของขวัญที่ดีจากพระเจ้าต่อชุมชน ผ่านทางการพูดคุยและรับฟัง เริ่มเฉลิมฉลองร่วมกันในสิ่งที่พระวิญญานบริสุทธิ์ได้ทำในชีวิตของเราแต่ละคน อธิษฐานเผื่อความต้องการของโลก และสนทนากันว่าชุมชนจะเป็นพรแก่เพื่อนบ้านรอบข้างชุมชนของเราในพระนามของพระคริสต์ได้อย่างไร มีการศึกษาและพูดคุยเกี่ยวกับพระวจนะของพระเจ้าอย่างเปิดเผยแต่ก็ยังคงไว้ซึ่งหลักการที่มาจากชาวประเสริฐของพระเยซู มีกลุ่มสังคมมากมายแต่ไม่มีที่ไหนอีกแล้วที่ผู้คนที่หลากหลายเช่นนี้จะมารวมตัวกันด้วยความมุ่งมั่นที่จะเป็นครอบครัว ซึ่งเป็นสิ่งที่สวยงามที่พระเจ้าทรงออกแบบไว้

แต่ทั้งหมดนี้อาจไม่ใช่รูปแบบตายตัวของคริสตจักรที่จะทำในปัจจุบัน ไม่ใช่ทุกคริสตจักรจะเป็นคริสตจักรแบบตามบ้านได้ วิธีการเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามความต้องการของชุมชนของแต่ละที่ แต่หลักการนั้นยังคงเดิมไม่เปลี่ยนแปลง อาจจะต้องถึงเวลาที่ต้องสำรวจว่าพันธกิจที่คริสตจักรกำลังทำอยู่ในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา นี้ ไม่ว่าในช่วงเวลาสามัคคีธรรมหลักในวันอาทิตย์ การทำกลุ่มเซลล์ หรือการประชุมในสื่อสังคมออนไลน์ เราอาจจะตั้งคำถามกับกิจกรรมเหล่านี้ว่ามีอะไรที่สอดคล้องกับชาวประเสริฐและส่งเสริมการเป็นชุมชนบ้าง มีพันธกิจไหนที่ไม่สอดคล้อง มีอะไรที่ต้องทำเพิ่มเติม? อะไรที่สามารถตัดออกไปได้ ซึ่งการทำคริสตจักรให้เป็นชุมชนได้นั้น นอกจากตั้งคำถามแล้ว ยังคงต้องมีการสำรวจความต้องการของชุมชนท้องถิ่นของเราด้วย ซึ่งใช้ได้หลากหลายวิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์สมาชิก การใช้เวลาอย่างไม่เป็นทางการ การพูดคุยเสริมสร้างกันแบบหนึ่งต่อหนึ่ง เป็นต้น แต่ยังคงต้องระมัดระวังไม่ให้ความต้องการของชุมชนเป็นศูนย์กลาง แต่ต้องให้ชาวประเสริฐเป็นศูนย์กลางอยู่เสมอ และค่อยปรับให้ความต้องการของชุมชนสอดคล้องกับชาวประเสริฐ

สำหรับคริสตจักรไทยในหลายๆ แห่ง แนวคิดเรื่องชุมชนมักอยู่ในรูปแบบของกลุ่มย่อยในคริสตจักร ซึ่งกลุ่มย่อยๆ เหล่านี้จำนวนมากเป็นการปฏิบัติตามโครงสร้างใหญ่ประเภทหนึ่งที่กำหนดมาเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเซลล์ หรือชั้นเรียนรวีในวันอาทิตย์ เป็นต้น นอกเหนือจากกลุ่มที่มุ่งเน้นชุมชนเหล่านี้แล้ว คริสตจักรยังได้ให้พวกเขาช่วยการออกแบบให้มีส่วนร่วมในพันธกิจอีกด้วยเช่นกัน

แม้ว่าพันธกิจและกลุ่มต่างๆ จะถือเป็นแกนหลักของคริสตจักร แต่ความลึกซึ้งในการเข้าส่วนชีวิตของชุมชนมักแตกต่างกันไป บ่อยครั้งเมื่อเราพูดถึงชุมชน ผู้คนหลายๆ คนกำลังเชื่อว่าพวกเขากำลังเดินอยู่ในชุมชนที่มีสุขภาพดีอยู่แล้ว แต่เมื่อขุดลึกลงไปก็พบว่า เมื่อพวกเขาพบกันพวกเขาไม่ได้เข้าส่วนลึกของจิตใจเลย และการแบ่งพันธกิจแบบนี้หากไม่ระมัดระวังก็อาจจะสร้างการแบ่งแยกระหว่างพันธกิจเพื่อเข้าถึงผู้ที่อยู่นอกคริสตจักร และพันธกิจในการเชื่อมโยงบุคคลในคริสตจักรเข้าด้วยกันโดยไม่ได้ตั้งใจ

ทิม เชสเตอร์ (Tim Chester) ได้วิเคราะห์แนวคิดการสร้างคริสตจักรของฝั่งทางตะวันตก และค้นพบว่า ในวัฒนธรรมตะวันตกมีปัญหาในการการแบ่งแยกชีวิตและพันธกิจออกเป็นส่วนๆ ให้เป็นสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกันอย่างสิ้นเชิง สิ่งนี้ทำให้คนทางตะวันตกจำเป็นต้องใช้เวลามากขึ้นในการสื่อสารและทำความเข้าใจชาวประเสริฐอย่างครบถ้วนในเรื่องของชุมชน ดังนั้น ถึงเวลาแล้วที่จะต้องคิดใหม่เกี่ยวกับการสื่อสารข่าวประเสริฐนั้นว่าเป็นเรื่องของชีวิตในชุมชน มากกว่าเป็นเพียงเหตุการณ์เดียวและจบไป (Chester & Timmis, 2007) และหากไม่ระมัดระวังคริสเตียนไทยที่ได้รับแนวคิดเรื่องข่าวประเสริฐจากโลกตะวันตกเป็นส่วนมาก ก็อาจจะนำแนวคิดนี้มาใช้ในคริสตจักรได้ด้วยเช่นกัน คริสตจักรไทยไทยควรจะต้องตระหนักว่า อัตลักษณ์ของเราในฐานะมนุษย์มีอยู่ในชุมชนตัวตนของเราในฐานะคริสเตียนก็พบได้ในชุมชนใหม่ของพระคริสต์เท่านั้น และพันธกิจนี้เกิดขึ้นได้ผ่านชุมชนแห่งเกลือและแสงสว่าง ชุมชนคริสเตียนนั้นเป็นส่วนสำคัญของการขับเคลื่อนพันธกิจของคริสเตียน

เมื่อพันธกิจและชุมชนจึงเป็นเรื่องที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ดังนั้นสิ่งที่คริสตจักรไทยต้องออกแบบก็คือ ชุมชนและพันธกิจที่สามารถอยู่ในพื้นที่เดียวกันได้ ไม่ต้องแยกจากกันภายในพื้นที่หรือโปรแกรมของตนเอง ให้สองสิ่งนี้มาควบคู่กันโดยไม่แบ่งแยก ประสิทธิผลของคริสตจักรจะเพิ่มขึ้นได้เป็นอย่างมาก เพราะชุมชนกับการทำพันธกิจกลายเป็นเรื่องเดียวกันแล้วสองสิ่งนี้เชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกว่าที่เราจะคิดได้ เพราะในขณะที่ผู้คนทำพันธกิจร่วมกับผู้อื่น พวกเขาก็ได้ค้นพบชุมชน และในขณะที่ผู้คนอาศัยอยู่ในชุมชน และเราไม่จำเป็นต้องเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งเหมือนหัวขวานและด้ามขวานที่ต้องอยู่ด้วยกันเสมอเพื่อให้เกิดเนื้องานที่มีประสิทธิภาพได้ ฉันทัดฉันนั้น ถ้ามีเพียงสิ่งใดสิ่งหนึ่งเท่านั้นก็ไม่สามารถทำงานได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์ได้เลย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแหล่งข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างคริสตศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง ทั้งการศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่บางตอนที่สอนอย่างเฉพาะเจาะจงถึงเรื่องชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางที่สอดคล้องกับพระประสงค์แรกของพระเจ้าต่อคริสตจักร ทั้งศึกษาหลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่นๆ ในบางตอนที่สอนอย่างเฉพาะเจาะจงถึงหลักการของชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า และศึกษาบริบทสังคมไทยในปัจจุบันบางบริบทที่มีความเกี่ยวข้องหรือส่งผลกระทบต่อชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางเพื่อแสวงหาลักษณะชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง ทั้งพิจารณาแนวทางที่เหมาะสมในการสร้างชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางในบริบทสังคมไทย จากการศึกษาจากข้อมูลทั้งหมดข้างต้น สรุปลักษณะของชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง ได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย ชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง

5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการต่อยอดงานวิจัยฉบับนี้อย่างเป็นทางการ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ปัจจุบันรูปแบบของการคงอยู่ของคริสตจักรไทยในปัจจุบันล้วนมีรูปแบบที่ต่างกันไป ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบองค์กร มูลนิธิ สถาบัน สโมสร สื่อสังคมออนไลน์ หรือเป็นในรูปแบบของชุมชนแล้วก็ตาม จากการศึกษาบริบทไทยในยุคปัจจุบันพบว่า มีความเป็นไปได้ว่าสาเหตุหนึ่งของความเข้าใจและพฤติกรรมแบบนี้เกิดมาจากการที่คริสเตียนไทยอยู่ในบริบทของสังคมไทยที่มีระบบสังคมโครงสร้างแบบปัจเจกนิยมเชิงหลวม ซึ่งหมายถึง แม้จะมีการรวมตัวกันเป็นชุมชนก็ตาม แต่การที่บุคคลแต่ละบุคคลได้รวมตัวกันนั้น พวกเขาให้ความสำคัญกับความเป็นตัวของตัวเองมากกว่าผลประโยชน์ของชุมชนที่จะได้รับ ดังนั้นจึงไม่สามารถกล่าวได้ว่ารูปแบบการคงอยู่ของคริสตจักรไทยนั้นถูกต้องเหมาะสมที่สุด นี่อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่คริสเตียนไทยเริ่มไม่เห็นความสำคัญในการเข้าร่วมสามัคคีธรรมในคริสตจักร และมองว่าการเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรเป็นเพียงของแถม

แห่งความรอดเท่านั้น แม้แต่คริสเตียนหลายคนที่อยู่ในการคริสตจักรแล้วก็อาจจะเริ่มนำความเป็นปัจเจกของตนเองเข้าไปสู่ศูนย์กลางในการคริสตจักรแทนที่จะเป็นข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ได้ด้วย ซึ่งสาเหตุทั้งหลายนี้มีขัดแย้งกับหลักคำสอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์ และหลักคำสอนของผู้เชื่อคนอื่นๆ ในเรื่องของความรอด ซึ่งมีความหมายว่า การที่พระเจ้าทรงช่วยกู้มนุษย์ให้รอดพ้นจากการพิพากษาให้กลับเป็นประชากรของพระองค์และเข้าสู่ชุมชนใหม่ คือ คริสตจักร ชุมชนจึงไม่ใช่ของแถมแห่งความรอดแต่เป็นส่วนหลักส่วนหนึ่งของความรอดในพระเยซูคริสต์ ความเข้าใจในพื้นฐานแบบนี้ จะช่วยให้บรรดาคริสเตียนไทยเริ่มมีแนวทางในการสร้างคริสตจักรในรูปแบบที่ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทของสังคมไทยได้มากขึ้น มากกว่านั้นคริสตจักรไทยจะมีเป้าหมาย รากฐาน และศูนย์กลางที่ถูกต้องตามข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ด้วย เพื่อเป็นการถวายพระเกียรติสิริแด่พระเจ้าได้มากขึ้นด้วยเช่นกัน

เมื่อศึกษาในเรื่องนี้มากขึ้นจะสามารถปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่ได้เป็นชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางอย่างน้อย 3 ปัจจัย ดังนี้ คือ ลักษณะสังคมไทยที่เป็นสังคมแบบปัจเจกนิยมเชิงหลวม ความเข้าใจข่าวประเสริฐที่ยังมีความคลาดเคลื่อน และลักษณะของคริสตจักรที่ไม่ได้ออกแบบให้เป็นชุมชน ซึ่งปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการไม่ได้เป็นชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางในบริบทสังคมไทยมากที่สุด คือ ความเข้าใจข่าวประเสริฐอย่างคลาดเคลื่อน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บรรดาคริสเตียนไทยไม่ค่อยให้ความสำคัญในการเข้าร่วมคริสตจักรให้เป็นชุมชน และมีความสัมพันธ์ที่ห่างเหิน คือ พวกเขาเลือกที่จะเข้าร่วมคริสตจักรเมื่อเวลาที่เดือดร้อนหรือต้องการความช่วยเหลือเท่านั้น ซึ่งเป็นรูปแบบและด้วยโครงสร้างสังคมไทยที่เป็นปัจเจกนิยมเชิงหลวมมาช้านาน หากไม่มีการสอนหรือการศึกษาพระวจนะจนได้รับความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องข่าวประเสริฐที่ครบถ้วน อาจส่งผลให้คริสเตียนไทยตัดสินใจไม่เข้าร่วมผูกพันตนกับชุมชนคริสตจักรได้เลย

ดังนั้นความเข้าใจถึงความสมบูรณ์ของข่าวประเสริฐจึงสำคัญมาก เพราะถ้าข่าวประเสริฐครบถ้วนและสมบูรณ์มากขนาดนี้แล้ว หากอยู่ในศูนย์กลางของชีวิตคริสตจักรจะทำให้ชุมชนคริสตจักรอุดมสมบูรณ์มากขนาดไหน ไม่ว่าจะเป็นมิตของการเป็นปัจเจกและชุมชน ทำให้เรารู้ว่า เราจึงไม่สามารถเป็นคริสเตียนแท้โดยที่ไม่ดำเนินชีวิตอยู่ในชุมชนได้ เพราะว่าการอยู่เพียงลำพังนั้นไม่ใช่ธรรมชาติของมนุษย์ตามที่พระเจ้าทรงออกแบบมาตั้งแต่แรก ทั้งมิติของความเชื่อและการใช้ชีวิต เราทุกคนได้รับความรอดโดยงานของพระคริสต์และโดยความเชื่อของเราในพระองค์เท่านั้น ไม่ใช่โดยหรือเพราะงานดีของเรา แต่ความเชื่อวางใจที่เราเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์ย่อมแสดงให้เห็นของการมีอยู่ และความถูกต้องในการเชื่อฟังในชีวิตคริสเตียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แนวความคิดนี้จึงเป็นแนวคิดที่จำเป็นสำหรับการเข้าใจตนเองของคริสเตียนด้วย และมิติของการประกาศและการลงมือทำ ความจำเป็นของข่าวประเสริฐในมุมมองนี้ คือการที่คริสตจักรต้องมีความแตกต่างจากโลกนี้ เป็นเกลือและแสงสว่างในจริยธรรมทางสังคมที่ต่างไปจากโลกนี้โดยสิ้นเชิง และรูปแบบการมีอยู่ของคริสเตียนที่ควรจะเป็นแรงผลักดันให้เกิดความยุติธรรมในสังคมได้ ทุกมิติของข่าวประเสริฐที่สมบูรณ์นี้จะทำให้

คริสตจักรเป็นชุมชนที่สะท้อนความรอดของพระเจ้าที่แตกต่างจากความรอดของโลกนี้ที่เสนอให้ และสะท้อนพระลักษณะของพระเจ้าให้กับโลกนี้ได้สัมผัสเพื่อนำคนพบกับพระเยซูคริสต์เป็นการส่วนตัว และพบในชุมชน

แต่เนื่องจากการสร้างศาสนศาสตร์ที่มีชีวิตนั้น จะเป็นการช่วยเหลือคริสตจักรที่เผชิญปัญหาเรื่องนี้เป็นรูปธรรม ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอเกี่ยวข้องกับแนวทางการแก้ปัญหาในบริบทไทย เกี่ยวข้องกับการเป็นชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง ดังนี้

(1) เสริมสร้างกันและกันบนรากฐานแห่งข่าวประเสริฐ เมื่อใดที่สมาชิกมีความเข้าใจว่าคริสตจักรเป็นชุมชน พวกเขาจะเข้าใจว่าไม่ใช่หน้าที่ของคนใดคนหนึ่งที่จะสร้าง แต่เป็นทุกคนในชุมชนที่จะทำหน้าที่อวัยวะของพระกายนี้ร่วมกัน

(2) เพิ่มเติมความเข้าใจข่าวประเสริฐที่ครบถ้วนแก่กันและกัน เพราะว่าข่าวประเสริฐไม่ได้มีประโยชน์สำหรับการประกาศเท่านั้น แต่ผู้คนในคริสตจักรทุกคนจำเป็นต้องฟังข่าวประเสริฐนี้ต่อไป แม้กระทั่งหลังจากที่พวกเขาบังเกิดใหม่ทางความเชื่อแล้วก็ตาม ดังนั้นสมาชิกคริสตจักรก็ควรที่จะพูดคุย และสนใจสมาชิกให้เข้าใจข่าวประเสริฐมากขึ้นในทุกวัน ออกแบบให้ทุกหัวข้อหลักของทุกกิจกรรมที่ทำร่วมกันนั้นเปิดโอกาสให้สมาชิกในชุมชนนั้นเข้าใจข่าวประเสริฐที่ครบถ้วนมากขึ้นได้ และ

(3) เน้นและกำหนดโครงสร้างของคริสตจักรให้เป็นชุมชนมากขึ้น คือ การที่เน้นการสร้างชุมชนมากกว่าการสร้างกิจกรรม หรือการที่เสาะหารูปแบบที่เหมาะสมกับชุมชน

ภาพของคริสตจักรในยุคแรกที่เป็นแบบอย่างของคริสตจักรในทุกยุคทุกสมัย เพราะคริสตจักรในยุคนั้นถูกสร้างให้เป็นชุมชนที่มีข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลาง ไม่ใช่ตัวบุคคล กิจกรรม ไม่ใช่พระวิหาร หรือพิธีกรรมใดเป็นศูนย์กลาง แม้คริสตจักรในปัจจุบันที่จะมีรูปแบบที่แตกต่างกับคริสตจักรในยุคนั้น แต่เราต้องคำนึงถึงว่า วิธีการสามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามความต้องการที่ไม่เหมือนกันของชุมชนในแต่ละที่ แต่หลักการนั้นยังคงเดิมไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ

อาจจะถึงเวลาแล้วที่ต้องสำรวจว่าพันธกิจที่คริสตจักรกำลังทำอยู่โดยเฉพาะในช่วงการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาี่ว่ามีอะไรที่สอดคล้องกับข่าวประเสริฐ และส่งเสริมการเป็นชุมชนบ้าง มีพันธกิจไหนที่ไม่สอดคล้อง มีอะไรที่ต้องทำเพิ่มเติม พิธีกรรมหรือกิจกรรมใดที่สามารถนำออกไปได้โดยไม่กระทบต่อความสัมพันธ์ของคนในชุมชน เป็นต้น ซึ่งจะเป็นแบบนี้ได้ก็ต้องมีการสำรวจความต้องการของชุมชนนั้นแล้ว แต่ยังคงให้ความสำคัญที่จะไม่ให้ความต้องการของชุมชนเป็นศูนย์กลางในการตัดสินใจ แต่ต้องให้ข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางของชุมชน และค่อยๆ ปรับความต้องการของชุมชนให้สอดคล้องกับข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์มากขึ้นในที่สุด

5.2 ข้อเสนอแนะ

แนวทางการสร้างชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางที่ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทสังคมไทย ที่ผู้วิจัยได้นำเสนอผ่านงานวิจัยนี้ นอกจากเป็นข้อสังเกตและมุมมองส่วนตัวของผู้วิจัยที่ได้จากการศึกษาข้อมูลเอกสาร ผู้วิจัยเองยังได้นำหลักการที่ได้ไปปรับใช้จริงในคริสตจักรที่ผู้วิจัยเป็นสมาชิกอยู่ แต่ทั้งหมดยังอยู่ในกระบวนการการวิจัยภาคสนามที่ยังทำอย่างต่อเนื่อง เพราะความหมายเรื่องของการที่มีชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางนั้นไม่ใช่เป็นเพียงกิจกรรมที่ทำแล้วจบไป แต่ต้องทำอย่างต่อเนื่องจนเป็นชีวิตของชุมชน และไม่เพียงผู้นำของคริสตจักรเท่านั้นที่ต้องรู้ แต่มีความจำเป็นต้องให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการร่วมเรียนรู้เรื่องนี้ไปพร้อมกันด้วย

ผู้วิจัยจึงเสนอแนะให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำแนวทางในการสร้างชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางเหมาะสมกับบริบทสังคมไทยไปปรับใช้ในคริสตจักร แล้วทำการวิจัยต่อไปว่า เมื่อนำแนวทางดังกล่าวไปปรับใช้จริงกับสมาชิกทุกคนในชุมชนแล้วในระยะเวลาหนึ่ง ได้นำไปสู่ผลลัพธ์ตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ เพราะเหตุใด พร้อมทั้งเริ่มทำวิจัยในชุมชน โดยเก็บข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์ผู้นำคริสตจักรและสมาชิกในคริสตจักร เพื่อสำรวจว่ามีแนวทางในการสร้างชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางในบริบทสังคมไทยที่เหมาะสมกว่านี้หรือไม่ อย่างไร เพื่อเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาคริสตจักรและคริสเตียนไทยให้เติบโตขึ้นบนรากฐานความเข้าใจที่ถูกต้องที่ว่า คริสตจักรคือชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลางอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทสังคมไทย เพื่อเป็นแบบอย่างและแนวทางให้แก่ผู้เชื่อในรุ่นหลังในการปรับใช้ในคริสตจักรท้องถิ่นของพวกเขาต่อไป

บรรณานุกรม

- Carmen M. Lee William B. Gudykunst. (2003). *Assessing the validity of self construal scales*. International communication association.
- David Platt Mark Dever. (2013). *Nine marks of a healthy church*. Washington, DC: Crossway.
- Don Carson. (1990). *Evangelicals, Ecumenism and the church*. retrieved from amazonaws: http://s3.amazonaws.com/tgc-documents/carson/1996_biblical_gospel.pdf
- George W. Truett. (1917). A quest for souls. *Harper & Brothers*, 67.
- H. P. Phillips. (1965). Thai peasant personality: The patterning of interpersonal behavior in the village of Bang Chan. . in H. P. Phillips, *Thai peasant personality: The patterning of interpersonal behavior in the village of Bang Chan*. . California.: University of California Press.
- H. R. & Kitayama, S. Markus. (1991). Culture and the self: Implications for cognition, emotion, and motivation. . *Psychological Review*, p 229.
- Inspiring Quotes . (2021). *Inspiring quotes*. retrieved from www.inspiringquotes.us: <https://www.inspiringquotes.us/author/4557-john-stott>
- J. I. Packer. (1971). *Introductory essay to John Owen's death of death in the death of christ*. J. I. Packer. Retrieved from [all-of-grace.org](http://www.all-of-grace.org): <http://www.all-of-grace.org/pub/others/deathofdeath.html>
- John F. Embree. (1950). Thailand—A loosely structured social system. *American anthropologist*, 182, 191.

John Stott. (2011). *The living church: Convictions of a lifelong pastor*. IVP Books.

Karen H. Jobes. (2005). The identity of God's people. in Karen H. Jobes, *1 Peter (Baker exegetical commentary on the new testament)*. Illinois: Baker academic.

Keith Mathison. (1 October 2012). *Ligonier*. retrieved from <https://www.ligonier.org>:
<https://www.ligonier.org/learn/articles/the-church-and-israel-in-the-new-testament>

M. & Hofstede, G Minkov. (2013). *Cross-cultural analysis: The science and art of comparing the world's modern societies and their cultures*. California.: SAGE.

Mission church. (n.d.). *Mission church*. retrieved from missionchurchtucson.com:
<https://missionchurchtucson.com/the-gospel-key-to-change-by-tim-keller/>

Rabibhadana Akin. (1979). Rise and fall of a Bangkok slum. in Rabibhadana Akin, *Rise and fall of a Bangkok slum* (page 39). Bangkok: Social science review.

Simon Gathercole. (2006). God's power to save : One gospel for a complex world? *C.Green, ed.*

Stanley J. Grenz. (2000). Theology for the community of God. in Stanley J. Grenz, *Theology for the community of God* (page 16-20). Grand Rapids, United States: William B Eerdmans Publishing Co.

Stanley J. Grenz. (2015). *Created for community: Connecting christian belief with christian living*. Ada, MI: Baker Academic.

Steve Tilley. (2012). *God's church; My place: what it means to belong to a christian community*. Florida: Bible reading fellowship.

- Tim Chester and Steve Timmis. (2012). *Everyday church: Gospel communities on mission*. Wheaton, IL: Crossway.
- Tim Chester, and Steve Timmis. (2007). *Total church: a radical reshaping around gospel and community*. Nottingham: Inter-varsity press.
- Timothy Keller. (2012). *Center church*. New York City: Zondervan.
- Timothy Keller. (2017). *Mission church*. New York City: Zondervan on brilliance.
retrieved from missionchurchtucson.com:
<https://missionchurchtucson.com/the-gospel-key-to-change-by-tim-keller/>
- W Rojjanaprapayon. (1997). Communication Patterns of Thai People in a Non-Thai Context. in W Rojjanaprapayon, *Communication Patterns of Thai People in a Non-Thai Context*. Doctoral dissertation Perdue University.
- โรเบิร์ต เจ ชาร์เจนท์. (1978). *คริสตจักรท้องถิ่นแบบพระคัมภีร์ใหม่คืออะไร?: คำอธิบายที่ง่าย ๆ จากพระคัมภีร์*. เข้าถึงได้จาก Thaiirc.info:
<http://thaicrc.info/gsd/collect/thaicrc2/index/assoc/D6858.dir/6858.pdf>
- วรรณภา ไพบูลย์เกษมสุทนต์. (2014). เจ้าสาวของพระคริสต์ในพันธสัญญาเดิมและใหม่. *The Way to Intimacy*, หน้า 6-12. เข้าถึงได้จาก t-hop: <http://www.t-hop.org/>
- สาธัญญ์ บุญยเกียรติ. (2008). *ก้าวที่ ๑๔๑...คริสตจักรที่หนึ่งเชียงใหม่: การสื่อสารพระกิตติคุณในสังคมไทย โดย สมาชิกคริสตจักรที่หนึ่งเชียงใหม่*. เชียงใหม่: คริสตจักรที่หนึ่งเชียงใหม่.
- สาธัญญ์ บุญยเกียรติ. (2017). *คริสต์ศาสนศาสตร์ใกล้ตัว: มุมมองใหม่*. เชียงใหม่: กนกบรรณสาร.
- สุนทรีย์ โคมิน และ สนิท สมัครการ. (2522). *ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย: เครื่องมือในการสำรวจวัด*. กรุงเทพมหานคร: รายงานการวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุภาพร คงศิริรัตน์ และ พัชรินทร์ อนันต์ศิริวัฒน์. (2017). *วัฒนธรรมที่สะท้อนผ่านคำเรียกบุคคลในภาษาไทยและภาษาเวียดนาม*. พิษณุโลก: Faculty of Humanities, Naresuan University.

เอสเธอร์ เวคแมน, และ อิกฐุพล ดวงนภา. (2556). *ชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นในเขตเมืองเชียงใหม่ สังกัดคริสตจักรภาคที่ 1 สภาคริสตจักรในประเทศไทย*. วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ, 3-4.

ภาคผนวก

เอกสารรับรองการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัย

	Office of Research Ethics Payap University	AF 08-02
---	---	----------

COE No. 65/011

PYU_REC No. 64/064_IS

**เอกสารรับรองการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัย
(Certificate of Exemption)**

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) : คริสต์ศาสนศาสตร์เรื่องชุมชนที่มีข่าวประเสริฐเป็นศูนย์กลาง

Project title (English) : A Christian Theology of the Gospel-Centered Community

ผู้วิจัยหลัก (Principal investigator) : นายเทวินทร์ ทรงประสพ

สังกัดหน่วยงาน (Affiliation) : วิทยาลัยพระคริสตธรรมแม่คึกลวารี

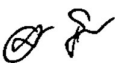
เอกสารรับรอง (Document reviewed) :

เอกสารรับรอง	ฉบับที่รับรอง
เอกสารการขอรับรองเชิงจริยธรรมการทำวิจัยในคน AF 07-02	ฉบับที่ 3 วันที่ 12 เดือน มกราคม 2565
ข้อเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 3 วันที่ 12 เดือน มกราคม 2565
ประวัติของผู้วิจัยหลัก	ฉบับที่ 3 วันที่ 12 เดือน มกราคม 2565

	Office of Research Ethics Payap University	AF 08-02
---	---	----------

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพ ให้การรับรองการยกเว้นพิจารณาจริยธรรมโครงการวิจัย ตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ ประกาศเฮลซิงกิ แนวทางการปฏิบัติการวิจัยทางคลินิกที่ดี และรายงานเบลมอนต์

Payap University Research Ethics Committee has exempted the above research protocol which has been reviewed and approved based on international guidelines for human research protection including the Declaration of Helsinki, international Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP) and the Belmont Report.

Signed.....

(Assoc.Prof.Anake Chitkesorn)

Chairperson, Research Ethics Committee,
Payap University

วันที่รับรองการยกเว้นพิจารณาจริยธรรม : วันที่ 24 เดือน มกราคม พ.ศ.2565

(Date of exemption) : January 24, 2022

การปฏิบัติหลังจากรับรอง

- 1.หากจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงในข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัย/อาสาสมัคร หรือเอกสารยินยอมหรือโครงการวิจัยต้องขออนุมัติก่อนเพื่อสวัสดิภาพของผู้เข้าร่วมการวิจัย/อาสาสมัคร
- 2.หากมีข้อมูลใหม่หรือเหตุการณ์ใด ๆ ที่อาจมีผลต่ออัตราส่วนระหว่างผลประโยชน์/ความเสี่ยงของการศึกษาวิจัย ให้รายงานต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยพายัพโดยรีบด่วน
- 3.การเบี่ยงเบน/ฝ่าฝืนโครงการวิจัย ต้องแจ้งคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยทุกครั้ง
- 4.ให้นำส่งรายงานผลการวิจัยเมื่อสิ้นสุดโครงการ
- 5.หากใกล้ระยะสิ้นสุดการอนุมัติแล้ว แต่ผู้วิจัยยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ กรุณาส่งรายงานความก้าวหน้าโครงการวิจัยพร้อมบันทึกขอขยายเวลา โดยระบุเหตุผลความจำเป็นในการขยายเวลา พร้อมทั้งระยะเวลาที่ขอขยาย ทั้งนี้จะต้องดำเนินการก่อนที่สิ้นสุดระยะเวลาการอนุมัติตามที่ระบุในเอกสารรับรองอย่างน้อย 2 เดือน

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อสกุล เทวินทร์ ทรงประสพ
Name Tawin Songprasop
สถานที่ติดต่อ 139/51 ม.1 ต.สันปูเลย อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ 50220
โทรศัพท์มือถือ 081-960-7745
อีเมล Successordemaker@Gmail.com

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาประถมศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2550 – 2560 เจ้าหน้าที่แผนกนักเรียนนักศึกษา
องค์การเยาวชนไทยเพื่อพระคริสต์ เชียงใหม่